

SKRB ZA OSTARELE PRED RK SZDL SLOVENIJE

Kmetje so na najslabšem

V Sloveniji nimamo jasne slike o materialnem položaju oseb, starih nad 65 in več let. Znan nam je le materialni položaj upokojencev in oseb, ki dobivajo družbeno denarno pomoč. Za kmečko in ostalo starejšo prebivalstvo pa lahko damo le približne ocene.

Najnižje možne pokojnine z vračunanim varstvenim dodatkom znašajo v letošnjem letu: starostna 370,20 din, invalidska 388,76 din in družinska 347,28 din. Če upoštevamo, da te pokojnine ne služijo za preživljanje samo uževalcev temveč pogosto tudi njihovih svojcev, potem lahko sklepamo, da je materialni položaj številnih upokojencev, predvsem starejših, zelo težaven. V lanskem letu je prejelo v Sloveniji razne oblike denarne pomoči 34.981 oseb, od tega je stalno denarno pomoč prejelo 10.948 oseb.

Podatki o višinah stalnih denarnih pomoči kažejo kaj žalostno sliko. Najnižja denarna pomoč v letu 1969 je znašala v posameznih občinah od 10—80 din, večinoma pa 20 ali 50 din. Najvišja pomoč je bila do 400 din, vendar pa moramo napisati, da je v večini občin najvišja denarna pomoč 250 din, seveda v večini tistih občin, ki tako visoke pomoči sploh dajejo. Menda je jasno dejstvo, da si pomoči v takšni višini ne morejo privoščiti na primer v občinah severovzhodne Slovenije.

Posebno pereč je problem pri ostarelih kmetih. Odstotek kmečkega prebivalstva je od leta 1948 do leta 1966 padel od 48,9 odstotkov na 26,2. Ta proces je vplival na pomlajevanje mestnega prebivalstva in staranje podeželja. Mnogo kmetij je ostalo brez naslednikov, ker so se mladi zaposlili v mestih. V zadnjem času pa še pose-

bej v večjem številu v tujini. Največkrat gre za manjše kmetije, ki nimajo ekonomske perspektive, navadno pa so še v odročnejših predelih, kjer agrokombinati in kmetijske zadruge pa tudi posamezniki, niso zainteresirani za nakup zemljišč, ki ostajajo neobdelana.

Ostarele kmete, ki so še ostali na kmetijah in so le delno sposobni za preživljanje, zelo bremenijo tudi davki. Nekatere občine jim jih odpisujejo, vendar navadno šele takrat, ko so primeri že kritični. Žalostna je ugotovitev, da so nekateri kmetje družbeno denarno pomoč morali porabiti tudi za odplačevanje davkov. Mnogi ostareli kmetje ves razpoložljivi dohodek uporabljajo za kritje družbenih obveznosti, tako da jim za reševanje življenjskih vprašanj ni ostalo ničesar. Pogost je pojav, da kmetje ne morejo plačevati prispevkov za zdravstveno zavarovanje in zato niso deležni zdravstvenih storitev. Številni kmetje pa zdravstvenega zavarovanja ne morejo koristiti tudi zato, ker ne zmorejo visoke participacije kmečkega zavarovanja.

V še slabšem položaju so preužitkarji, ki sicer imajo sklenjene pogodbe o preživljanju, vendar so številni primeri, ko kmetje ekonomsko ne zmorejo izpolnjevati svojih obveznosti.

Skladi za preživninsko varstvo kmetov, zamišljeni kot samostojni skladi, ki bi na račun prodanih posestev ostarelih kmetov le-tim plačevali dosmrtno preživnino, niso odigrali svoje vloge. Lansko leto je iz skladov za preživninsko varstvo prejelo preživnine le 194 kmetov, povprečna preživnina pa je znašala 284 din.

Pespektivna rešitev je lahko le v pokojninskem zavarovanju kmetov, ki bi lahko razrešilo velik del problemov materialne ogroženosti kmečkega prebivalstva. Rešitev pa je toliko bolj težavna, ker je starostna struktura kmečkih zavarovancev, zlasti nosilcev kmečkega zavarovanja, za uvedbo pokojninskega zavarovanja zelo neugodna.

Od skupnega števila kmečkih zavarovancev jih je kar 34,36 odstotka starejših nad 65 let. Načelo prostovoljnosti skoraj ni izvedljivo, ker se verjetno mlajši kmetje ne bi v zadostnem številu vključili v to zavarovanje, zainteresirani pa sami ne bi zmogli bremen tega zavarovanja.

Glede na socialno strukturo in ekonomsko sposobnost kmetov in začetno ekonomsko politiko zasebnega kmetijstva, je več ali manj jasno, da bo potrebna pomoč širše družbene skupnosti.

OR

TE DNI DOMA IN PO SVETU

Predsednik Tito v Italiji

Na povabilo predsednika republike Italije Giuseppa Saragata bo jutri predsednik Tito s spremstvom odpotoval na obisk v Italijo. Odnosi med obema državama so se v zadnjih letih vedno izboljševali. Italijanski predsednik je lansko leto obiskal našo deželo, ob obisku pa je bilo sklenjeno več pomembnih odločitev, ki urejajo položaj italijanske narodnostne manjšine v Jugoslaviji in slovenske v Italiji. Pričakovati je tudi, da bo po obisku prišlo do izboljšanih odnosov v Furlaniji-Juljski krajini, kjer Slovenci še vedno niso deležni takšnih pravic kot italijanska manjšina pri nas. Predsednik Tito se bo sestal tudi s papežem Pavlom VI.

Stabilizacijski ukrepi

Gospodarstvo v Jugoslaviji je prišlo v tisto točko, ko so za ozdravitev potrebni hitri in učinkoviti ukrepi. ZIS je pripravil obsežen načrt, ki pa ni bil deležen popolnega odobravanja. Podpredsednik ZIS dr. Miljanič je zaradi nestrinjanja s predlogom predsednika Mitje Ribičiča odstopil, različna reagiranja pa prihajajo tudi iz posameznih republik. Kot je znano, so cene uradno zamrznjene, vendar pa nihče ne more zanikati dejstva, da hočejo mnogi ta ukrep obiti.

Zvezni organi bodo v kratkem pripravili osnutek resolucije o osnovah družbenogospodarske politike v prihodnjem letu, o njem pa bo že prihodnji teden razpravljala ZIS, potem pa še skupščina.

Beograjska pridobitev

Predsednik republike Josip Broz je v Beogradu odprl avtomobilsko cesto skozi glavno mesto. Ogromno delo naših gradbincev morda najbolj krasni most prek Donave, ki ga Beograjčani imenujejo »gazelas«, ker s svojim lokom spominja na gazellin elegantni skok. Novi cesti se je moralo umakniti 1200 stanovanj, preselilo pa se je tudi 136 podjetij in zavodov.

Napad plačancev na Gvinejo

Portugalski plačanci so poskušali strnoglaviti sedanji gvinejski režim, vendar je do-

mača armada pod vodstvom predsednika Ahmeda Seku Tureja odbila vse napade in ohranila neodvisnost. Predsednik Seku Ture je znan po svoji bojevitosti in težnji po svobodni Afriki. Leta 1958 je kot podpredsednik francoskega vladnega sveta za Gvinejo porekel odločen ne takratnemu francoskemu predsedniku De Gaulleu, ki je pripravil načrt za ohranitev kolonialnega carstva v obliki francoske unije. Še isto leto je postal predsednik svobodne Gvineje, od takrat pa do danes pa je doživel mnoga nasprotovanja iz tujine pa tudi v Gvineji sami.

Portugalski neuspeh je verjetno eden od poslednjih spegov kolonialnih ambicij, gvinejski uspeh pa utegne še razplamteti boj za neodvisnost, saj so jasno pokazali, da se Afrika lahko sama obrani raznih sovražnikov in njihovih vdorov.

Sporazum v Varšavi

Zahodnonemški kancler Brandt in poljski ministrski predsednik Cyrankiewicz sta v Varšavi podpisala sporazum o normalizaciji odnosov med obema državama. S tem podpisom je ZRN dokončno priznala mejo na Odri in Nisi, ki je bila predmet številnih meddržavnih sporov. Ob tem so v zahodni Nemčiji izbruhnile demonstracije desničarjev, ki jih vodi neonacistična stranka NPD.

Diplomat Cross prost

Ugrabitelji v Kanadi so izpustili britanskega diplomata Jamesa Richarda Crosa, ki so ga ugrabili nekaj dni po podobnem dejanju v quebeškem ministrom Laportom. Laporta so, potem ko vlada ni izpolnila zahtevanih pogojev, ubili. Cross je prišel na svobodo po dveh mesecih, ugrabiteljem pa so omogočili odhod na Kubo.

Sojenje Baskom

Španske oblasti so začele soditi 15 pripadnikom baskovske organizacije, kljub temu, da so pripadniki te stranke ugrabili zahodnonemškega častnega konzula Beihla in ga ponudili v zamenjavo za svoje pripadnike. V mnogih evropskih prestolnicah, pa tudi v Spaniji so ob sojenju pripravili množične demonstracije.

OBVESTILO!

Obveščamo vlagatelje in lastnike deviznih računov, da bo naša banka — Kreditna banka Ptuj opravljala posle hranilne službe, posle deviznih računov občanov in da bo odkupovala tuje valute in prodajala tuje valute na potne liste tudi ob sobotah 19. in 26. decembra v času od 7. do 13. ure.

Priporoča se Kreditna banka Ptuj

VREME

do nedelje, 20. dec. 1970

Polna luna bo v soboto, 12. decembra, ob 22.03.

Napoved: Bo lepo in suho vreme. Noči bodo mrzle do minus 8 st. C, čez dan pa bo do plus 8 st. C. Od časa do časa se bo vreme nagibalo k padavinam, vendar bistvenih sprememb ne bo. Alojz Cestnik

Ceste so ožilje gospodarstva

Promet narašča — celo na naših cestah v Halozah in Slovenskih goricah, ki so čedalje manj primerne za takšno povodenj motornih vozil. Od leta do leta je večno odprto vprašanje cest. Vsi dokazujemo, kako nujno potrebno je zboljševati prometne žile, graditi celo nove, ko niti starih nismo v stanju redn in sistematično vzdrževati, ko je na naših že povsem dotrajanih cestah pravzaprav vedno manj cestarjev, ki jih cestno podjetje enostavno potegne tja, kjer opravljajo večja investicijska dela. Najhuje pa je to, da cestno podjetje, ki prejme vsako leto lepe denarce za redno vzdrževanje že obstoječih cest, na te ceste ne navozi niti gramoza.

Spriči tega le sramežljivo omenjamo, da so ceste drugega in tretjega reda »obupne« ali že skoraj neprevozne, da o cestah četrtega reda niti ne govorimo. Niti ne hvalimo se več, da so ljudje marsikje po vaseh s samopriskom in prostovoljnimi delom opravili marsikaj, tako, da je še mogoče voziti po občinskih cestah. Na splošno p anam če povsod teče voda v grlo. Kaže se tudi že nekakšna utrujenost po večletnem — a brezuspešnem razpravljanju zlasti na zborih volivcev o ureditvi cestne službe, kajti vse je bob ob steno. Menda lahko kar upravičeno zapišemo, da ima cestno podjetje spriči vsega tega že kar malomaren odnos do cest, ki jih je prevzelo v vzdrževanje.

Se bolj kot naše cestno podjetje pa menda lahko in to povsem upravičeno grajamo vodstvo republiškega cestnega

sklada, ki za ceste, zlasti v ptujski občini ni kaj dosti ne prispeva. Zato smo v naši občini obnovili oziroma zgradili od osvoboditve do danes le nekaj 20 kilometrov cest; od tedaj pa je poteklo že kar precej let.

Menim, da je čas, da o tem tudi glasneje spregovorimo, saj tako ne moremo več dalje. Kateri od naših poslancev bo o

naših cestah končno kaj več spregovoril v republiški skupščini ter upravičene zahteve utemeljil z dokazi?

S. takšnim stanjem cest na tem območju so menda najbolj zadovoljna edino tista podjetja, ki se bavijo s popravili motornih vozil ter se jim prav gotovo ni bati, da bi bili njihovi delavci brez dela. Pri tem pa menda vsi vprek pozabljamo, da prav ceste hromijo naše gospodarstvo, zlasti pa še turizem, od katerega si tudi v Ptuj obetamo iz leta v leto več dohodka. Vprašanje je, kako dolgo še bodo prihajali v Ptuj turisti s svojimi vozili, če pa so ceste v tako slabem stanju?

BOMO FILM »NA KMETIH« VIDELI ŠE LETOS?

Kot smo zvedeli je film z naslovom »Na kmetih«, ki ga je režiral znani filmski režiser Živojin Pavlovič ter je bil v glavnem posnet v okolici Ptuja, že pripravljen v toliko, da so si ga ogledali najožji sodelavci režiserja.

Predvidevajo, da bo prva projekcija filma že sredi decembra prispela v Ljubljano, kjer ga bodo dokončno ob-

delali ter je zato pričakovati, da bomo Ptujčani lahko videli premiero tega najnovejšega slovenskega filma še letos.

To bo torej že drugi slovenski film, ki bo doživel premiero pred ptujskim občinstvom. Prvi je bil »Nevidni bataljon«, ki ga je posnel režiser Kavčič.

Kot je znano, je najnovejši film posnet po znanem romanu Ivana Potrča, ptujskega rojaka ter prikazuje življenje ljudi v tem kraju. Pri tem velja omeniti, da je filmska ekipa končala s snemanjem tega filma šele pred nekaj več kot mesecem dni, kar pomeni, da bo film predvajan v za naše razmere rekordnem času.

Nekoliko je kritično, da v petindvajsetih oziroma v petdesetih letih po končanih vojnah ni borčevsko vprašanje rešeno bolj učinkovito, zato bo treba zavzemati ostrejša stališča.

Vprašanja borčevskih organizacij v ormoški občini

Borci NOV so organizacijsko povezani v zvezi združenj borcev NOV pri občinskem odboru Ormož. V okviru te organizacije je 8 krajevnih organizacij ZKB, ki zajemajo tudi vojaške vojne invalide in štejejo skupaj 488 članov.

Aktivno je sodelovalo v NOV in POJ 90, v zaveznih armadah 34 in v tujih odporiških gibanjih 3 člani. Internirani aktivisti je bilo 318, drugih internirancev 34, izseljenih 70, političnih zapornikov 18 in 16 vojnih ujetnikov. Člani združenja tudi sedaj aktivno delajo v družbenopolitičnih organizacijah.

Zveza prostovoljcev, borcev za severno mejo je ob združitvi krajevnih zvez, ki so obstajale kot zveze Maistrovih borcev, štela 160 članov. Po sprejetju zakona o borcih za severno mejo šteje zveza 131 članov. Med njimi je 60 kmetov, 42 upokojencev, 27 prevžltkarjev in 1 v domu počitka. Od leta 1968 do sedaj je umrlo 29 članov.

O problematiki borčevskih organizacij so razpravljali na zadnji seji obeh zborov SO Ormož. Opozorili so, da bi v bodoče morali namenjati več sredstev za ključno zdraviljenje borcev-invalidev NOV. Sredstva v višini 2400 din so zadoščala le za 7 oseb in še tu so bili stroški ključnega zdravljenja le delno kriti. SO Ormož bi naj naslednje leto zagotovila več sredstev za priznane borceve NOV in borceve za severno mejo. Sedaj znašajo te priznane le 100 do 200 din mesečno. Ti bor-

ci na so pridobitno nesposobni.

Obstaja še cela vrsta borčevskih problemov, ki se nanašajo na materialni položaj, stanovanjsko vprašanje, zdravstveno stanje itd. Nekoliko je kritično, da v petindvajsetih oziroma v petdesetih letih po končanih vojnah nismo tega vprašanja rešili bolj učinkovito, zato bo na tem področju treba zavzeti ostrejša stališča. Stanovanjski problem se ne kaže samo v krogu borcev, ampak je to v Ormožu splošen problem, ki pa na razvitejših področjih ni tako pereč, ker so tam na splošno zgradili več stanovanj in s tem vzporedno reševali tudi stanovanjski problem borcev. Res je, da je bilo na razpolago 560.000 din, potreb pa je za 2.000.000 din. Vprašanje je, kako pokriti to razliko glede na možnosti, ki jih občina Ormož ima. Vprašanje je tudi, kako se bodo ti problemi reševali v bodoče, ker se predvideva splošna ukinitev sredstev za stanovanjsko gradnjo in bodo vsa ta vprašanja in bremena prenesena na delovne organizacije. To je poleg priznanih eden najtežjih problemov, ker je kljub vsemu treba računati na izdatnejše reševanje teh vprašanj.

Na tej razpravi smo tudi izvedeli, da nameravajo v Ormožu na prostoru med hotelom, stanovanjsko poslovno zgradbo in bodočo avtobusno postajo postaviti spomenik splošnemu spominu žrtve za svobodo v območju občine. Kakšen bo ta spomenik, še ni znano, ker so dogovori s projektanti v teku.

Upajo, da bodo v vsej občini, kljub temu, da so spomenik NOV v vseh krajevnih centrih, tudi v Ormožu, našli toliko denarja, da bodo lahko postavili takšno znamenje za območje celotne občine.

Svet za družbene službe je tudi skupščini predlagal, da naj v petletnem programu razvoja občine zagotovi gradnjo doma za starejše občane.

PLOČNIK V KIDRIČEVEM PRIDOBITEV ZA KOLESARJE?

Mnoge razprave in končno tudi potrebe glede na vedno bolj naraščajoči promet, so rodile končno uspeh, saj je v Kidričevem končno uresničena želja mnogih, da se uredi pešpot od naselja do tovarne. Nov pločnik, čeprav še morda ni povsem dokončan, je zelo spremenil okolje in izgled, vendar pa je prinesel tudi nove probleme in skrbi, predvsem za pešce, katerim je namenjen! Pločnik ali bolje rečeno nova pešpot je postala, kot je videz, nova cesta za kolesarje in celo že tudi za mopediste, tako da se pešci moramo kar pridno ogibati, če ne želi kdo dobiti kakih bušk ali odrgnin! Še danes namreč ni znaka, ki bi prepovedoval kolesarjem in mopedistom vožnjo po tem novem pločniku, kar pa jim na drugi strani daje nove pobude za njihove akrobacije na novi pešpoti, pešcem pa seveda še eno možnost več, da se umaknejo nazaj na stare poti med drevesi v gozdu ob pločniku! O tem bi naj razmislili

na krajevni skupnosti in odgovorni forumi za postavitev potrebnih prometnih znakov, kajti v nasprotju je delovni kolektiv TGA Kidričev, da sredstva za dodatno kolesarsko pot in ne za pešpot!

Vse to namreč narekujejo mnoge razprave o potrebi zgraditve takega pločnika in tudi razprave članov delavskega sveta v TGA, ki so sredstva odobrili namensko za pločnik in ne za kolesarje ter mopediste. Tak znak pa je potreben tudi zato, da bodo lahko organi milice odločneje nastopili proti kršilec, ki jih je potrebno strogo kaznovati, če ne marajo upoštevati pločnika za tiste, ki jim je namenjen! Nad 30 milijonov starih dinarjev s strani članov kolektiva TGA je naložba za povsem določeno stvar in je to treba dosledno upoštevati. Mislim, da bi to morali še kako dobro vedeti tisti, ki kršijo predpise, čeprav še kako dobro vedo komu je pločnik sploh namenjen.

Srečanje upokojencev in obdaritev

Občinska podružnica društva upokojencev Ptuj priredi srečanje svojih članov upokojencev, starih nad 80 let, dne 23. decembra 1970 ob 16. uri v klubski sobi — Aškerčeva 9, Ptuj.

Na to srečanje vljudo vabimo vse člane zgoraj omenjene starosti. Podružnica bo tudi letos dodelila socialno pomoč članom, ki so te nujno potrebni. Za pomoč naj se prijavijo člani brez premoženja, ki prejema mesečno manj kot 500 din pokojnine in ne živijo v gospodinjstvi skupnosti.

Prizadeji se naj prijavijo do 15. decembra 1970 pri tajniku v društveni pisarni, kjer bodo izpolnili vprašalno polo. S seboj naj prinesejo odrezek poštne nakaznice o prejemu pokojnine za mesec december 1970.

Prepozno vloženi prošnji komisija ne bo upoštevala.

REFERENDUM V KUNGOTI USPEL —

kako pa naprej?

Praznični dnevi so za nami in življenje je ponovno stenojstih mesecih opravilo po svoji normalni poti. Zato ta sestavek ne bo nič izgubil na svoji pomembnosti, čeprav je objavljen šele v današnji, to je prvi decemberski številki. V nedeljo, 22. novembra je bil namreč za prebivalce Kungote zelo pomemben dan, ki bo skoraj gotovo spremenil dosedanja ritem tega kraja. Ta dan so namreč vaščani Kungote glasovali na referendumu o dveh za nje zelo pomembnih stvareh. Izrekli so se namreč za uvedbo krajevnega samopriskevka, istočasno pa so tudi sklenili odcepiti se od krajevnih skupnosti Hajdina ter se priključiti h krajevni skupnosti Kidričevo. Čeprav ne želimo obravnavati stanja v krajevni skupnosti Hajdina, vsekakor verjetno nekaj ni bilo v redu, ker so vaščani na vsak način pač želeli pripojitev k krajevni skupnosti Kidričevo. To zgovorno potrjuje predvsem to, da se je na referendumu izreklo nad 95 odstotkov volivcev za uvedbo krajevnega samopriskevka, s katerim nameravajo asfaltirati krajevne ceste, urediti cestno razsvetljavo, otrokom urediti primerna otroška igrišča in spraviti iz dnevnega reda še precej drugih krajevnih problemov. V razgovoru z nekaterimi vaščani Kungote smo dobili jasno sliko, zakaj so se le-ti tako množično udeležili referenduma in se izrekli za prejem omenjeni dve pomembni stvari. Vsakdo, ki pozna ta kraj ter prebivalce verjame, da bodo vaščani Kungote v svojih prizadevanjih nedvomno uspeli, saj to lahko po vsem mirno sklepamo že iz dosedanjih njihovih uspehov. Najboljši dokaz za to je vsekakor lep kulturni dom, ki so ga zgradili skoraj izključno s prispevki občanov ter največ s prostovoljnimi delom. Zelo ponosni pa so lahko tudi na svojo mladino, ki jo res vzgajajo v socialističnem duhu humanosti in aktivnosti. To dokazuje izredna aktivnost mladih v tem kraju, za kar bi jim lahko bili nevoščljivi mladinci iz nekaj drugačnih krajev, kot je Kungota, (tu predvsem mislim na finančno podporo in pomoč raznih organizacij) saj so pri svojem delu zares neumorni ter enotni in izredno aktivni. Razen njihove kulturne prireditve, kakor tudi javna oddaja »Pokaži, kaj znaš«, ki so jo pripravili na dan referenduma, je največji dokaz njihove aktivnosti in volje do aktivnega dela v mladinski organizaciji. Brez dvoma so lahko več kot ponosni na svoje uspehe, ki nikakor niso slučajni ter so lahko za vzgled mnogim dru-

gim aktivom ptujske občine (in morda celo izven nje).

Referendum, ki je vsekakor zelo uspel, pa je istočasno odprl pri prebivalcih tudi vprašanje, kako bo pod okriljem nove krajevnosti Kidričevo, od katere precej pričakujejo. Čeprav so že dosedaj kar dobro občutili na svojih ramenih, da se ni preveč dobro zanesli na pomoč od zunaj in, da so lastne sile največja garancija za uspehe pri urejevanju kraja, pa vsekakor prav od krajevnosti Kidričevo pričakujejo mnogo, saj so skoraj povsem prepričani, da se jim bodo vsi postavljeni cilji uresničili, pri čemer pa njihov delež vsekakor ne bo majhen, prav tako pa pričakujejo, da bo za reševanje njihovih problemov pokazala zanimanje tudi druga stran, saj so ji prav z refe-

rendumom izrekli za to vse zaupanje. Po referendumu se verjetno ne bo potrebno spraševati kako naprej, saj so njihovi cilji čisti in jasni, čisto jamstvo pa jim je njihovo razumevanje za ureditev krajevnih problemov ter vsi dosednji vidni uspehi, ki so lahko za vzgled mnogim krajevnim skupnostim, ki še vedno le čakajo, če bo kdo prišel urejevati njihove probleme! Morda se bo kje kaj spremenilo in se bodo tudi drugod lotili podobnega reševanja mnogih perečih problemov, ki so na videz morda nerešljivi! Kungotani so torej priključeni k krajevni skupnosti Kidričevo in od nje tudi precej pričakujejo, toda ali se bodo morda tudi prebivalci Kidričevega kaj naučili od svojih sovaščanov glede reševanja krajevnih problemov?

F. M.

Veliki M na vsakem koraku, potrošniki pa čakamo na konkurenčne cene

Pravzaprav že vsakdo ve, da se je trgovsko podjetje Panonija letos poleti z glasovanjem odločilo združiti se z zelo znanim trgovskim podjetjem Merkator iz Ljubljane. Pravi vzrok sicer niso znani, zakaj se je Panonija odločila integrirati se z Merkatorjem, ki ima svoj sedež v Ljubljani. Verjetno pa je temu vzrok, ker se »v domači hiši« to je s sorodnimi trgovskimi podjetji v Ptuj niso mogli sporazumeti o organiziranju močnejše trgovine oziroma o združevanju kapitala, ki bi omogočil, da bi združena trgovska podjetja lahko več vlagala v modernizacijo trgovskih lokalov ter gradnjo novih.

Tako bo moral Merkator že kar takoj v začetku skupnega poslovanja globoko seči v svoje sklade ker bo sofinanciral gradnjo nove trgovske hiše v Ptuj na prostor med obema bankama. To moderno trgovsko hišo bodo pričeli (v kratkem?) graditi. Poleg tega obljubljajo, da bodo sedaj prišli končno na vrsto tudi podeželske trgovine, ki jim bodo dali nov zunanji videz pa tudi poslovne prostore bodo modernizirali, kar je res že tudi skrajni čas, da ne bomo vedno ponavljali, da je podeželje pač zapostavljeno, da za podeželske trgovine ni denarja, čeprav so tudi te trgovine ustvarile precej kapitala ki pa so ga porabili za modernizacijo mestnih trgovin, nekaj pa tudi za novogradnje.

Da smo v Ptuj dobili ime nove trgovine, nedvomno do-

kazujejo številni veliki »M«, ki jih je zadnje čase moč zaslediti na mnogih steklih izložbenih oken, vratih in še kje. Nadalje potrošniki oziroma kupci te dni prihajajo iz teh trgovin v sodobni embalaži z vidnimi napismi Merkator ali samo M. In če te dni gledamo televizijo, zlasti reklamni del, lahko skoraj vsak dan zasledimo reklamo Merkatorja, del te reklame pa je prav gotovo namenjen tudi nam — ptujskim potrošnikom.

Vse lepo-in prav, vendar si potrošniki predvsem želimo, da bi nas vodstvo ptujskega Merkatorja v bodoče privlačilo v svoje lokale s konkurenčnimi cenami in da bi bile njihove prodajalne čimbolje založene, zlasti še s kakovostnimi potrošninami dobrinami.

F. H.

KORISTNI NASVETI

STARO PERUTNINO

zmehčamo, če žival zakoljemo zvečer, jo položimo v mrzlo vočo, da je vsa zalita. Naslednje jutro jo poparimo in očistimo kot navadno. Tako pripravljena je mnogo okusnejša in mehkejša.

Zmehčamo pa jo tudi, če jo med pečenjem nekoliko krat oblijemo z rumom ali alkoholom. Po žganju rad ostane neprijeten duh.

Staro kokoš pred pečenjem na pol skuhamo in nato lepo rumeno zapečemo.

ORMOŠKI KOMUNISTI O SEJI KONFERENCE ZKJ

V torek, 24. novembra 1970, je ob 17. uri potekal v dvorani delavske univerze Ormož razgovor o prvi seji zvezne konference ZKJ in nalogah komunistov po njej.

Razgovora se je udeležil delegat I. seje zvezne konference ZKJ sekretar medobčinskega sveta ZKS Maribor Lojze Briški in uvodoma spregovoril:

»Mislim, da ni potrebno posebej govoriti o poteku prve seje zvezne konference ZKJ, ker ste gotovo potek spremljali v tisku, po radiu in televiziji in da ste seznanjeni s sklepi konference.

Mislim tudi, da je namen današnjega razgovora predvsem v tem, da se pogovorimo o ključnih problemih in vprašanjih, ki jih lahko štejemo med najpomembnejša po konferenci ZKJ in o nalogah komunistov v bodoče. Prav tako bi želel, da se pogovorimo o nalogah naše skupnosti, o nalogah, ki so pred nami.

Kot je znano, sta bili na konferenci ZKJ dve osnovni točki dnevnega reda, in sicer: aktualna družbeno-ekonomska in politična situacija ter agrarna politika...

Tovariš Briški je nato podal in obrazložil obe točki dnevnega reda zvezne konference ZKJ. Zelo obširno je podal vsa razglabljanja in potek dela konference, nadalj časa pa se je ustavil ob vprašanju agrarne politike, ki je obenem tudi pereče vprašanje ormoške občine, in o katerem se je obširno razpravljalo tudi na konferenci ZKJ kot problemu vse Jugoslavije.

Po izčrpnem poročilu Lojzeta Briškega so se vključili v razgovor tudi drugi prisotni tovariši. V debato sta se vključila tovariša Zidar in Lukaček, pozneje pa tudi drugi. V glavnem so razpravljali o nalogah komunistov v bodoče in o devalvaciji oziroma nedevalvaciji dinarja ter o zamrznitvi cen in plač. Obenem pa je v različnih diskusijah bilo slišati tudi mnenja nekaterih prisotnih o neodgovornosti tistih, ki morebiti kdaj karkoli »zagrešijo«, a jih nihče ne kliče na odgovornost.

Tako so se na tem razgovoru izmenjala mnenja z različnih vidikov.

-KF-

PROMETNA NESREČA V CVETKOVCIH

V torek, 1. dec. 1970 se je pripetila ob 9. uri in 45 minut v vasi Cvetkovec na cesti prvega reda prometna nesreča zaradi neprimerne hitrosti. Pri nesreči sta bili voznica Rozalija Ploj in sopotnica Marija Schaller telesno poškodovani. Plojevo so odpeljali v ptujsko bolnišnico, medtem ko njena sopotnica ni iskala zdravniške pomoči.

Voznica Rozalija Ploj (30 let) iz Košaškega dola 37 pri Mariboru, je vozila svoj osebni avtomobil znamke VW 11, reg. številka MB 222-08

iz Ptuj proti Ormožu. V avtomobilu je bila tudi sopotnica Marija Schaller iz Košaškega dola 37. Ko je Plojeva pripeljala z neprimerno hitrostjo v nepregledni levi ovinek, jo je začelo na vozišču zanašati. Zapeljala je z vozišča, nakar jo je zaneslo prek bankine in se je nato zaletela v bezgov grm, takoj za tem pa v brajdo, kjer je tudi obstala. Sopotnica trdi, da se je voznica umikala v desno, ker je nek osebni avtomobil pripeljal proti njima po sredi cestišča.

Na osebnem avtomobilu je za 3000 dinarjev škoda.

-FK-

BODO ŠMARČANI USPELI?

Smartno na Pohorju (občina Slovenska Bistrica) je center območja, ki šteje 1460 prebivalcev. V 320 gospodinjstvih je okrog 950 volivcev in 225 šoloobveznih otrok. V zadnjih letih se odseli po okrog 50 prebivalcev na leto. Odhajajo v dolino in v inozemstvo, predvsem pa odhajajo mladina. V zadnjih petih letih je odšlo 86 mladincev.

Krajevni dejavniki v Smartnem mislijo, da je vzrok tolikšnega odhajanja ljudi med drugim tudi v tem, ker v kraju ni možnosti za nobeno kulturno življenje. Mladina lahko gre v nedeljo k maši, pozneje pa lahko še obišče dve gostilni in to je vse. Ni dvorane, niti drugega prostora, kjer bi bilo možno organizirati karkoli, da bi se

mladi ljudje angažirali in se udeleževali. Kulturniki in gasilci so skupaj iskali možnosti za zgraditev ali adaptacijo potrebnih prostorov, toda uspeha ni bilo.

Tako jim je preostala edina možnost, obrnili so se na Socialistično zvezo in sicer na republiško konferenco ki bi jim naj priskočila na pomoč.

Delegacija iz Smartna je že obiskala predsednika Socialistične zveze v Slovenski Bistrici ter ga seznanila s situacijo ter prosila, da jo spremlja v Ljubljano.

Šmarčani sedaj živijo v upanju, da jim bo republiška konferenca pomagala rešiti pereč problem njihovega kulturnega doma.

PR

Med bistriškimi ribiči

S 110 volti nad postrvi

Nak, to pa ne! Z elektriko nad postrvi, pa še ribiči po vrhu... Prav gotovo se boste potolažili tako hitro kot sem se jaz, ko sem preživel sobotni dan med bistriškimi ribiči, ki so s 110 volti iz potoka Šentovec pobrali malodane ves ribji zarod. Kaj hitro so me poučili, da ne bo nesporazumov. Postrvi, tiste, pri katerih razširimo roke pa tudi tiste, ki komaj opazno švigajo po bistrem potoku, niso šle pod noben nož ali vilice, temveč so jih »presadili« v potok Polskava, ki je lovitven. Šentovec pa je gojitven. To pomeni,

oblačno zaveso, kajti bil je tak dan, ko nisi mogel točno ugotoviti, ali visi v zraku dež ali kaj drugega. Kmalu smo prišli do pravega mesta, do tistih brez, kjer so prejšnjega dne končali. Ribiči so pripravili »mehanizacijo« in prav zanimalo me je kaj se bo iz vsega skupaj rodilo. Eden izmed njih je pripravil lopar, ki je bil priključen na tistih 110 voltov, ki sem jih že nekajkrat omenil. Potem so se razporedili, vsak s svojo nalogo, nedolgo za tem pa sem zaslišal, kako nekje od zgornjega konca vpijejo, da je vse nared.

riba pa je le bila in že se je znašla v vedru, v katerem se je potem zvrstilo na stotine primerkov njenega rodu, pa še nekaterih drugih po vrhu.

Prišli smo do prvega tolmu in izpod korenin je »električni« lopar izvajal postrvi in postrvice. Takole, centimeter za centimetrom je šlo. Med tem so se okoli nas nabrali vaški pobalini, ki so kar nekam nejevoljno spremljali ribiški pohod. Na uho mi je prišlo tudi nekaj pikrih in kar nisem se mogel znebiti vtisa, da ribiči krivijo vse te fantiče, če v katerem izmed tolmunov ne polovijo takšnih postrvi, kot bi jih morali. Pobiči pa so se kar naprej skrivnostno nasmihali in tu in tam zatrjevali, da sploh ne lovijo rib na »črno«. Moral sem malce pokašljati, kajti do njihovo prepričanje je zares izzvenelo bolj »ribiško«.

Kmalu so se pričeli tolmu ni redčiti in ulov ni bil več takšen, kot bi moral biti. Prišli smo še do največjega nekje prav v zgornjem koncu toka, vendar uspeh ni bil kdo ve kakšen. Ribiči so pričeli pospravljati opremo in napotili smo se proti kombiju, kjer se je v kadi nabralo kar precejšnje število postrvi, velikih in malih. Slišal sem, da so jih nalovili okoli 600 in vse so potem peljali proti Polskavi, kjer so si polskale nove tolmu ne.

Spomladi bodo v Šentovec vložili nov ribji zarod. Vaški fantiči nekaj časa ne bodo imeli kaj prida sreče. In opazil sem, da kljub zatrevanju, da z rokami ne segajo pod kamne in korenine, niso bili nič kaj židane volje.

D. Utenkar

Bistriški ribiči so delo opravili temeljito

da tod ni dovoljeno ribariti, seveda če odštejemo tiste vaške fantiče, ki si te pravice nikakor ne izbijejo iz glave in že pred »čiščenjem« poberejo izpod kamnov in korenin najlepše primerke.

Zbor je bil pred društvenimi prostori v Slovenski Bistrici, od koder smo se potem napotili proti Pohorju, ki pa je ostalo zavito v

Potoček, ki je imel na tistem mestu, kjer sem stal, le nekaj centimetrov v globino, ni vzbujal prevelike pozornosti, saj sem bil skoraj prepričan, da tod ne bo nobene postrvi in bo šla elektrika v nič. Toda, pogled! Naenkrat se je na površini omamijena pojavila postrv, ki sicer ni bila ravno najlepši primerke svojega rodu,

GP HALOŠKI BISER GRADI NOVO KEGLJIŠČE

Lepi poznojesenski dnevi so tokrat v Ptujcu še posebej naklonjeni delavcem gradbenega podjetja Drava iz Ptuj, ki gradijo poleg hotela Poetovio novo avtomatsko štiristezno kegljišče, ki bo imelo v svojem sestavu še klubski prostor, snack bar in garaže za avtomobile. Investitor tega objekta je gostinsko podjetje Haloški biser iz Ptuj, ki bo moralo odšteti za objekt z opremo vred okoli 150 starih milijonov.

Hotelski gostje in nasploh ljubitelji kegljanja, bodo prišli na svoj račun in športni užitek najbrž že letos ob novem letu. Če bo vreme tudi v bodoče tako naklonjeno graditeljem, bo gradnja končana še v tem mesecu.

Ptujčani smo tak objekt že dolgo pogrešali, še posebej pa bo kegljišče dobrodošlo

hotelskim gostom, ki jim doslej razen postrežbe, prenočišč in kulturnih znamenitosti mesta nismo imeli kaj nuditi. Samo dolgočasno posedanje v hotelskih prostorih, je bilo še posebej ob slabem vremenu vzrok, da so gostje prej kot so morda nameravali, vzeli v roke kovčke in se šli turizem v druge kraje. S kegljiščem jim bomo lahko »servirali« tudi prijeten športni užitek.

GP Haloški biser pa ne

namerava ostati samo pri tem načrtu. Kot smo že poročali, bodo začeli spomladi graditi poleg ptujskega hotela trgovsko-hotelski prizidek. Hotel Poetovio bo pridobil 60 novih ležišč, v spodnjih prostorih pa nove trgovske prostore. To zgradbo bosta skupaj gradila Haloški biser in veletrgovina Koloniale iz Maribora. Združena investicija bo prvi večji uspeh pred nedavnim podpisanim sporazumom o tesnem poslovno tehničnem sodelovanju med tema delovnimi organizacijama.

-kar

V plesnem ritmu

Ne vem sicer, ali bi našli med nami človeka, ki rad ne pleše ali ne posluša rad glasbe. Že nekoč v davnih časih so različni narodi na svoj način izražali veselje,

žalost, bolečino, obup in razočaranje v svojih plesih oziroma različnih dejanjih z mimiko obraza ali kakimi drugimi. Še danes različni narodi poznajo ples, ki jih

plešejo ob različnih priložnostih, morda ob kakšnem pomembnem prazniku ali dogodku ali na čast njihovega božanstvu in take plesne igrice imenujemo obredne. Zelo znani so na primer plesi starih Indijancev. Indijanci so svoj poseben ples, imenovan »alagfa ajah« ali ples smrti, ki so ga izoblikovali šele po vdoru belcev v sedanjo Ameriko. To je bil tudi eden najbolj znanih indijanskih plesov, saj so ga izvajali le v primeru, če so ujeli svojega sovražnika, npr. belca in ga privezali h kolu za mučenje. Z mimiko obraza so ponazarjali smrtne krče in bolečine obsojenca, vmes pa v obsojenca metali sekire in nože; to pa je velikokrat bil tudi blef ali strašenje obsojenca ali tako imenovano psihično mučenje, ki je bilo včasih hujše od telesnih muk, pravi eden odličevcev. Take in podobne plesne poznamo tudi pri različnih primitivnih narodih centralne Afrike. Kot že rečeno, vsak narod je na svoj način izražal veselje ob zmagi nad sovražnikom, ob izgubi pomembnega člana plemena ali celotnega naroda, skratka, s kretnjami telesa in mi-

miko obraza je vsak narod po svoje nemo pripovedoval o svojih bolečinah, o veselju in o trpljenju.

Taki plesi so se pri nas ohranili edino v Beli krajini. To so predvsem obredni plesi ob »Jurjevanju«. Ta običaj se pri nas v Sloveniji na žalost ni ohranil nikjer drugje.

Zgornje sem zapisal zato, ker sem pravzaprav mislil napisati nekaj drugega. Gre sicer za podobno stvar, o kateri sem prej govoril, seveda pa to pot ne gre za ples divjih narodov za slavljenje zmage ali klavrne ples ob porazu, temveč za ples slovenskega in jugoslovanskega narodov, katerih turnir bo v petek, 11. dec. 1970, v kino dvorani Ormož. To bo prvi tovrstni turnir v Ormožu, kjer se bodo pomerile ekipe, in to najboljše iz Slovenije in Jugoslavije. Plesni pari se bodo potegovali za mesto prvaka Ormoža 1970. Poudarjam, da bo to pot prvič, ko se bodo najboljše plesni pari iz vse Jugoslavije predstavili ormoškemu občinstvu.

Podrobnosti s plesnega turnirja v Ormožu bomo poročali v naslednji številki.

F. K.

PRIPRAVE NA LETNO KONFERENCO OBČ. KONF. ZMS SL. BISTRICA

V občini Slov. Bistrica se že dalj časa intenzivno pripravljajo na redno letno konferenco OK ZM.

V ta namen so bila pred mesecem širša posvetovanja v aktivih ZM v občini, katerih so se razen predstavnikov OK ZMS Slov. Bistrica, udeležili še člani raznih krajevnih organizacij. Skupno so razpravljali o opravljenem delu v preteklem mandatsnem obdobju in o smernicah za bodoče delo aktivov.

Zaključki teh posvetovanj skupno z dejavnostmi posameznih komisij pri občinski konferenci in interesnih dejavnostih si je občinska konferenca postavila delovni program, ki ga bo predložila na letni konferenci ZM občine Slov. Bistrica, ki bo v drugi polovici decembra.

Posebno pozornost so v aktivih ZM, od katerih je večina že izvedla svoje letne konference, kakor tudi na zadnjih razširjenih sejah, posvetovanjih in razgovorih sekretariata OK ZM ter predsedstva posvetili kadrovske problematiki v občinskem vodstvu, bodočemu delovnemu programu in uvedbi profesionalnega delovnega mesta pri OK ZM.

V konferenci so se odločili za določene spremembe v kadrih, tako posamezno kakor v celotni občinski organizaciji. Tako bo kolikor bo predlog sprejet, sestavljalo OK ZM v Slov. Bistrici v naslednjem mandatsnem obdobju 39-člansko predsedstvo, v katerega bodo delegirali svoje predstavnike vsi

aktivni ZM na terenu skupno s predstavnikom JLA, študentske organizacije in nekatere specializirane organizacije. Sedanja občinska konferenca je štela 53 članov. Novost v vodstvu bo tudi v tem, da bosta sedaj delovala na tem področju samo dva organa, konferenca in predsedstvo, katerega število se bo povečalo od 9 na 13 članov, pri čemer bosta prevzela dosedanje funkcije in naloge tretjega organa, torej sekretariata.

Vsled pomanjkanja finančnih sredstev kljub prizadevanjem v letošnjem letu, ne bodo uspeli v občinski konferenci mladine uvesti profesionalnega delavca. Iz razgovorov z odgovornimi predstavniki občinske skupščine v Slov. Bistrici je bilo razvidno, da lahko računajo na odobritev potrebnih finančnih sredstev v te namene meseca marca prihodnje leto, ko bo sprejet občinski proračun.

Delovni program letne konference bo v sodelovanju z nekaterimi komisijami pri OK ZM sestavila posebno tričlanska komisija. V njem bodo zajete tudi smernice za bodoče delo in akcijski program za novo mandatsno obdobje.

Vsled odhoda predsednika OK ZM Slov. Bistrica Mirka Munda na 4-mesečni študijski dopust izven občine, bodo na letni konferenci izvolili podpredsednika organizacije, ki bo skupaj s sekretarjem v tem času vodil delo mladih v bistriški občini.

V. H.

Jožetu Satlerju, kmetu iz Podlehniku

priznanje za dolgoletno delo

Pred dnevi so imeli v Podlehniku majhno svečanost, ko so podelili tamkajšnjemu družbeno političnemu funkcionarju Jožetu SATLERJU skromno priznanje za dolgoletno delo v organih oblasti. Te svečanosti so se udeležili Jože Križanič, odbornik skupščine občine Ptuj, Maks Kranjc, predsednik tamkajšnje KS in Božo Šlehta, tajnik krajevnih skupnosti v Podlehniku.

V teh nekaj vrstah ni mogoče opisati vsega tistega, kar je Jože Satler, mali kmet sredi vinorodnega Podlehniku storil v svoji dolgoletni »poslanski« dobi za dobrobit in boljše počutje svojih sovaščanov in prav gotovo ni človeka, ki ga pravzaprav ne bi poznal kot neumornega ter prizadevnega prvega predsednika takratnega krajevnega ljudskega odbora, pozneje predsednika občine Podlehnik in naposled predsednika krajevnih skupnosti v Podlehniku. Z vsjo upravičenostjo lahko zapišemo, da je Satler rasel skupaj z graditvijo naše ljudske oblasti in zato je vseskozi razumno izvrševal vse zaupane mu naloge, ki prav gotovo niso bile lahke. V značaju trden, nadarjen in žilav ni samo zase premagal ožine in revščine. Pomagal je ustvarjati skupaj z vsemi

naprednimi ljudmi, ki so in bodo prav gotovo tudi v bodoče si prizadevali za dvig gospodarskega in kulturnega napredka svojih Haloz, katerih rojak je tudi sam. Čeprav ga je doma na kmetiji vedno čakalo delo, je vendar vedno in ob vsakem času našel čas, da se je spoprijemal z razreševanjem vsemogočih nalog, ki jih je pred njega postavljala družbena skupnost.

O sebi, svojem delu ne govori preveč rad, vendar je povedal, da je bilo najtežje prav v začetku, ko je bila naša domovina porušena, ko

nuje potok, ki teče skozi Podlehnik.

Kljub temu, da je Satler po skoraj 25-letih želel »razpreči« bo, kot mi je dejal še vedno rad pomagal svojim sovaščanom, kjerkoli bo mogel. Če bi ga moči ne zapuščale, bi še naprej rad bil v prvih vrstah, vendar meni, da je čas, da ga nasledijo drugi, mlajši. Naj ob zaključku zapišemo, da je bil tudi aktivni udeleženec v NOV od 1944 leta, kjer je v bojih s sovražniki izgubil tudi desno roko. Ob vsem tem lahko zapišemo, da bi si tako prizadevnih, neumor-

Jožetu Satlerju (na levi) čestita Božo Šlehta, tajnik krajevnih skupnosti v Podlehniku

KINO

Gorišnica

13. decembra: francoski film NEUKROČENA ANGE-LIKA;

Ljutomer

12. in 13. decembra: francosko-angl. film ZVEZDA JUGA;

16. decembra: ameriški film POLJUBI ME, NORČEK!

Ormož

12. decembra: francoski film SARADA;

13. decembra: angleški film NESREČA;

Tomaž pri Ormožu

13. decembra: ameriški film LADJA NORCEV;

Velika Nedelja

12. decembra: angleški film NESREČA;

13. decembra: francoski film SARADA;

Zavrč

13. decembra: ameriški film UŽARJENI REVOLVERJI

PTUJ

10. decembra: francoski film TETOVIRAN;

11. dec.: ameriški film ŠTIRJE V BURJI;

12. in 13. dec.: španski film NJENA POSLEDNJA PESEM;

14. dec.: jugosl.-nem. film BELI VOLKOVI;

15. dec.: ital. film GIBLIJA TARČA;

16. dec.: franc. film BARČICA PO MORJU PLAVA.

JAKOB KLEMENČIČ S HAJDINE — 75-LETNIK

Jubilant se je rodil 20. novembra 1895 v vasi Praprotni pri Semiču. Kruh njegovih mladostnih let je bil grenek, ker so bili življenjski pogoji v tistih krajih vse prej kot dobri. Še nedorasel je moral obleči vojaško suknjo v kateri je dočakal konec I. svetovne vojne kot ujetnik na Siciliji.

Zahvaljujoč le svoji vztrajnosti je prehodil svojo življenjsko pot, na kateri se je srečeval le z delom in trpljenjem, vsega drugega pa je bilo bolj malo. Med II. svetovno vojno je kot mnogi njegovi vrstniki okusil vso krutost okupatorja, ker je bil skupaj s svojo družino izseljen v Bosno, od koder se je vrnil v letu 1945 kot težek ranjenec, saj so ga prinesli svojci na nosilih.

Po okrevanju se je zaposlil na okrajnem sodišču v Mariboru, kjer je kot sodni uslužbenec dočakal leta 1950 zaslužen upokojitve. Ves čas po osvoboditvi je bil pobornik družbene dejavnosti. Njegovo delovanje je bilo čutiti v Mariboru, po upokojitvi pa na Ptuj in posebno na Hajdini, kamor se je leta 1950 preselil.

Kot odličnega organizatorja, vestnega in natančnega, ga poznajo predvsem upokojenci s Hajdine, kjer je leta 1953 ustanovil njihovo

društvo. V njem ves čas uspešno deluje kot predsednik, zadnja leta pa kot tajnik in blagajnik. V vseh pomembnih akcijah v kraju je navzoč, pomagal je tudi v

kmetijski zadrugi ter v poravnalnem svetu.

Vsi, ki ga poznamo mu iskreno čestitamo ob visokem življenjskem jubileju ter mu želimo, da bi še sam bil deležen nekaj sreče, kot smo je ob tem deležni družgi. Želimo mu tudi, da bi še dolgo ostal med nami v sreči in zdravju!

Prijatelji

DIVJI PRAŠIČI V PTUJU

Ptujski lovci že dolgo niso imeli v gosteh tako »imennitnega« gasta kot jih je obiskal ob letošnjih prazničnih dnevih — dnevu republike. V ponedeljek, 30. novembra, jih je namreč obiskal v naselju Ceste Olge Meglič pravcati divji prašič, ki se je ob 10. uri dopoldne sprehajal na vrtu in s svojim dolgim rilcem preizkušal vzdržljivost ene izmed tamkajšnjih žičnih ograj. Zora Suhadolnikova, ki je prva opazila zavaljenega črnuha, skoraj ni mogla verjeti, da je štirinožno »stvorenje« zares iz rodu divjih svinj. Najprej je pomislila, da je njihov družinski čuvaj

Muri — tako močno zrasel čez noč. Toda to je vendar prava svinjska podoba.

Takoj je »alarmiral« druge družinske člane, ki so prišli k oknu in imeli zares kaj videti. Kot smo zvedeli, je bila pri tem najbolj posrečena 11-letna Agica, ki je na ves glas zaklicala očetu Dušanu: »Kaj čakaš, vzami zračno puško in teči za njim!«

Dušan Suhadolnik, dipl. inž., tega sicer ni storil, saj bi bila zračna puška preveč nedolžno orožje za tako trdo kožo, ki ji tudi lovske šibre ne pridejo do živega. Kot je znano položil divjega prašiča na kosmato stran šele dobro namerjena svinčenka.

Prašič se je najbrž naveličal svojih opazovalcev in je dostojanstveno in počasi uhlajal proti Dravi, ki teče v bližini. Ni se ustrašil mrzle Drave, ki jo je preplaval v stilu olimpijskega šampiona.

Zlobni jeziki trdijo, da je prišel divji prašič za praznik na obisk k tamkajšnjim lovcem. Nekateri pa trdijo, da je bil divji puja tokrat v vlogi kmetijskega inšpektorja, ki je prišel ugotavljat, če so tamkajšnji lastniki vrtov pospravili vse svoje vrtno pridelke. Naj bo tako ali drugače, divji prašič je odnesel zdravo kožo. Morda se mu kdaj drugič takšno mestno potepanje ne bo tako srečno končalo. Ptujski lovci namreč niso kar takol- eo

Tudi v Dobrini gradijo

Pred dnevi sem bil nemalo začuden, ko sem tudi v dokaj oddaljenem zaselku Dobrini, v bližini Zetala že s ceste zagledal, da se tam nekaj gradi. Ker je bila sobota, se žal nisem mogel z graditelji o tej nenavadni gradnji v Halozah kaj več pogovoriti. V Zetalah sem zvedel, da tod gradi GP Drava iz Ptuja večje skladišče za vrbo.

Tu, sredi gozdov in redkih zaselkov ima ptujsko inval podjetje Olga Meglič svoj obrat pletarstva, kjer sicer že nekaj let gojijo tudi enoletne vrbove nasade za potrebe

F. Hovnik

Ni mleka - je mleko, je pa še kaj drugega

Toliko se te dni govori in piše o pomanjkanju mleka, o zvišanju cen kljub zamrznjenju, vedo, da pomanjkljivosti so, nihče pa se ne spomni, da bi nesrečno mleko podrobneje razčlenil oziroma pogledal, kje je glavni vzrok, da so nam, proizvajalcem, popolnoma uničili voljo za proizvodnjo oziroma prodajo mleka.

Oglejmo si pot mleka od proizvajalca do potrošnika!

na njej je navedena le količina mleka, ki si jo dolžan dostaviti, nikjer pa ni nobenega jamstva za ceno oziroma pogoja ali pristanka proizvajalca. V prvi točki je navedeno: Kooperant se zavazuje za prodajo 1000 litrov mleka letno od živali. Mleko mora ustrezati pogojem, ki so določeni v odloku o minimalni odkupni ceni za kravje mleko (Ur. list SFRJ, št. 1/69) in drugim pogojem.

500 kg. Res, telčke ima zelo lepe in velike, toda kakovost njenega mleka je zelo poprečna. Imam pa še drugo, križanko, majhno, čokato, prav nič lepo. Njeno mleko dosega vedno najvišjo maščobno stopnjo. Pa tudi boljša mlekarica je količinsko. O tem se lahko prepriča katerikoli strokovnjak ali kontrolor, naš občinski se je že. S tem ne mislim trditi, da so vse simentalke slabe, križanke pa dobre. Tudi vsi lepi ljudje niso niti najslabši niti najboljši. Pri selekciji so moji križanko zavrgli, nad simentalko pa so bili navdušeni, mleko pa ima druga kljub temu še vedno boljše. Kakšen pomen ima torej, da se vsako pomlad enkrat zbere skupina strokovnjakov, ki ocenjujejo, tipajo in slikajo stare in mlade krave ter se norčujejo iz njih? Mleko dajemo tako, kot ga imamo.

Prepričana sem, da bi bilo veliko bolj koristno, če bi namesto vsakoletnega ciklusa s temi strokovnjaki prirejali seminarje za proizvajalce, če že ne za te, pa vsaj za zbiralce, da se ljudem ne bi dogajalo to, kar se je zgodilo na naši zbiralnici v oktobru. Iz priložene obračunske pole je razvidno, da so nam vsem odtegnili 10 par reduktosa, to je, da mleko ni vzdržalo več kot dve uri na redukcijski probi. Zaradi malomarnosti nekoga, ki je prinesel postano mleko, ki je moralo stati nekje na toplem in malomarnosti zbiralke, ki nikoli ne pogleda, kajšno in koliko mleka je kdo prinesel, smo oškodovani vsi. Ko je bila kontrola, tri ženske niso prinesle slučajno tisti dan mleka. Obračunali so jim mleko po 3,5 maščobnih enot. Na koncu meseca se je izkazalo, da je bila skupna zbirka maščobnih enot nekoliko nižja, kot je to bilo ugotovljeno s kontrolo, kar je možno, ker kontrolirajo mleko v mlekarni najmanj šestkrat, številno maščobnih enot pa je odvisno tudi od načina prehrane. Zopet so primanjkljaj razbili na vse. Tako smo dobili tisti, ki bi morali dobiti plačan liter mleka po 1,12 din, dobili plačanega po 98 par in potem še odbitek za maržo. Če kje, potem tukaj drži pregovor: vsi za enega.

Ko sem prejela denar, sem se čudila, da je cena tako nizka kljub zamrznjenju cen. Prosila sem zbiralko za polno in zbiralka ne samo da ni vedela, kaj pomeni odbitek, sploh ni vedela, da odbitek je. Vseposod zahtevamo strokovno osebo, prirejamo ceremonije s selekcijo, v prodajo je vmešana zadru-

ga, okrog katere se mleko niti najmanj ne vrti, temveč je tu le zato, da je zadoščen nekim paragrafom, da je postopek s plačilom mleka daljši in bolj zamotan, kar je zelo dobro razvidno iz priložene pole, kjer računajo najprej s starimi dinarji in še starimi parami, ki se toliko let že več ne uporabljajo, samo da je vse bolj zapleteno in kar je glavno, da potegnejo denar.

Zbiralka, ki je edini neposredni udeleženec med proizvajalcem in mlekarjo, ni poučena niti o najnujnejšem. Ne ve, kaj in za kaj odbitek, ne zanima se, kakšno mleko prinesejo ljudje, čeprav vse

ženske vemo, da je mleko, ki ni sveže, lahko prepoznavno. Mar bi ne bilo nujno zbrati nekajkrat letno zbiralce, jim obrazložiti način odkupa, postopek in odbitek? Je kdo to že storil? Ne le odbitek računajo, plačata pa tako proizvajalec in potrošnik. Glavno je, da znamo računati!

Slava Rakova

Tednik, vaš list

Pri belem dnevu si morajo svetiti

Pred dnevi smo se ustavili tudi v Zetalah, kraju sredi temnih gozdov, kjer imajo dve šoli, gostilno, pošto, pomožno zdravstveno postajo z zobno ambulanto. Sem prihaja splošni zdravnik, vsak terek in četrtek popoldne, medtem ko pride zobozdravnik enkrat tedensko. Poleg tega imajo tukaj tudi trgovino z repromaterialom, kjer nudijo kmetom razne kmetijske potrebščine in pa trgovino z mešanim blagom, ki jo upravlja ptujsko trgovsko podjetje Panonija oziroma Merktor.

Ta trgovina pa, resnici na ljubo, že skoraj ne zasluži svojega imena. Že njena zunanost je usmiljenja vredna (glej sliko), saj zgradba, kjer trgovci prodajajo domačinom življenjske potrebščine, skoraj razpada, da o no-

kaznico. Trgovci pa postanejo malce rdeči od sramu, ker bi pač radi prodajali v bolj svetlih lokalih pa jim to ni dano. Baje jim v mestu že nekaj časa obljubljajo, da jim bodo trgovino obnovili od zunaj in od znotraj. Za vse ostane samo pri obljubi — in tolažbi!

Naj nam samoupravni organi tega sicer znanega trgovskega podjetja ne zamerijo, če jim javno povemo, da je tudi naše podeželje upravičeno zahtevati bolj urejene trgovine, medtem ko bodo za založenost ter bogatost izbiro potrošnih dobrin potem prav gotovo poskrbeli poslovodje. In ne nazadnje v mestu Ptuj vse prepogosto odpiramo nove najsodobnejše trgovine, podeželje pa je pravi in povsem pozabljeni pastorek.

Pred trgovino v Zetalah

tranjosti že niti ne govorimo. Prodajalci kot je Viktor Žerak, poslovodja in njegova pomočnica Anica Jurenec in Anton Skok, morajo pri belem in sončnem dnevu imeti prižgano luč, da vidi jo na tehtnico in da lahko prodajajo.

Domačini so sicer tega vajeni, vse kaj drugega pa je, če se tu ustavi kakšen tujec, četudi s slovensko osebno iz-

Kot smo zvedeli, kupujejo tu predvsem prebivalci Zetaleh, Kočič, Čermožič, Nadol, Dobrine, mnogi pa se raje odločajo za nakupe v bližnjem Rogatcu. Zakaj to nam prav gotovo ni potrebno posebej omenjati. Če izpovedi vaščanov držijo, so baje imeli v Zetalah v starih časih bolj urejeno trgovino. Je komentar k temu še potreben?

-fn

Podpis: g.d.
Mesto: Krško
Ime: Krško

Plačilni seznam mleka

Št.	Ime in priimek	Št. list	Količina		Cena	Skupaj	Zbiranje	Plačilo
			kg	l				
1	Št. list	124	3	4	12	12	✓	
2	Krško	22	4	1	11	11	✓	
3	Rak	124	4	1	11	11	✓	
4	Stagor	310	4	1	11	11	✓	
5	Senca	424	4	1	11	11	✓	
6	Št. list	100	3	4	12	12	✓	
7	Krško	120	3	4	12	12	✓	
8	Senca	457	3	4	12	12	✓	
9	Krško	93	3	4	12	12	✓	
10	Št. list	110	3	4	12	12	✓	
11	Krško	150	3	4	12	12	✓	
12	Št. list	285	3	4	12	12	✓	
13	Krško	154	3	4	12	12	✓	
14	Št. list	22	3	4	12	12	✓	
15	Krško	2530	3	4	12	12	✓	
			2530			2530		
			0,10 din reduktosa					

Proizvajalci prinesemo mleko na zbiralnico, odkoder ga odpeljejo mlekarški avtomobili v mlekarjo. Pot pravzaprav ni niti preveč zamotana, niti dolga. Dolgo, desetkrat predolgo pa je nekaj drugega. Mlekarna ima pogodbo ne s proizvajalci temveč z zadrujo, ker mora biti mleko odkupljeno v kooperacijskem postopku sicer bi bila odkupna cena še manjša. In kakšna je odkupna cena danes? Mlekarna je priljena plačati 28 par za majhna plačati za maščobno enoto 28 par za 4,5 skwščobno enoto franco zbiralnica. Deset par od litra posebej potegne zadruža zaradi kooperacijskih stroškov. Pogledimo, kakšni so ti stroški! Zadruža nam dostavi pogodbe, vsem tistim, ki enkrat spomladi priženemo krave na selekcijo. Pogodba je napisana samo formalno,

ki so predpisani za odkup mleka.

Tudi nadaljnje tri točke govorijo samo o dolžnosti kooperanta, le četrta navaja, da kooperacija zagotavlja stalno živinorejsko službo, organizira rodovniško službo s selekcijo in kontrolo molznosti.

Če si prislijen klicati živinozdravnik, si ga moraš in si ga moraš vedno plačati sam, razen če imaš kravo posebej zavarovano, kar pa z odkupom mleka nima nobene zveze.

Kakšen pomen ima selekcija in kaj zagotavlja? Včasih sem slišala pregovor: To je tako kot od črne krave belo mleko.

Verjamete ali ne, tudi grda krava lahko da dobro mleko. To lahko na vsak način dokažem. Pri hiši imam kravo lepotic, čistokrvno simentalko, težko več kot

PRAZNOVANJE DNEVA REPUBLIKE V GORIŠNICI

Za praznik republike smo se v Gorišnici posebej pripravili, saj smo v minulih precej del. V praznovanju smo vključili pester program učencev osnovne šole in vaščanov.

28. novembra smo imeli ob 9. uri proslavo za učence. Program so pripravili sami pod vodstvom svojih razrednikov. Ob tej priložnosti so razvili svoj prapor ter sprejeli cicibane v pionirsko organizacijo. Po proslavi so člani mladinske dramske skupine zaigrali Klobčičevo enodejanko »Matij« in Borovo veseloligo »Gospod Lisjak«.

Istega dne ob 19. uri je bila akademija za vaščane, ki je bila proti pričakovanju dobro obiskana. Program je bil zelo pester in skrbno pripravljen. Po mnenju občinstva je bila to najbolj uspešna proslava v zadnjih letih. Za to ima nedvomno največ zaslug mladinski aktiv pod vodstvom Karla Frasa.

Uvodni govor na proslavi je imel ravnatelj osnovne šole Dušan Čokl. Nato so zaigrali mladinci enodejanko »Matij«, Uprizoritev je bila zelo prepričljiva. Sledila je

zborna recitacija učenk osnovne šole pod vodstvom Hedice Fric, mali Miran pa je ob spremljavi svojega razrednika Vlada Vihra zapel pesem N'maj čez izaro. Zaključek je bila Borova veseloliga »Gospod Lisjak«, ki so jo tudi izvedli mladinci.

Obe deli je režiral Karl Fras, ki je istočasno tudi igral. V enodejanki »Matij« je interpretiral sina Petra, v veseloligi pa gospoda Lisjaka. Naslovno vlogo Klobčičeve enodejanke je prepričljivo zaigrala mladinka Ivanka Pintarič. Tudi druge vloge so bile solidno podane. Igrali so Irena Golc, Boris Pungratič, Anton Feguš, Ljotek Matjašec in Miran Kostevc.

Po tej uspeli proslavi se vsiljuje vprašanje, ali bo amatersko dramsko delo v Gorišnici zopet zaživelo in nadaljevalo pot nekdanje igralske skupine. Ta je vrsto let uspešno delovala in dosegala zelo lepe uspehe celo v republiškem merilu.

Za zabavni del proslave so naslednjega dne poskrbeli goriški gasilci in ansambl »Zibrat«. LM

Na proslavi v Ormožu je

NASTOPILO OKTET »GALLUS« IZ LJUBLJANE

V petek, 27. novembra 1970 je bila v kino-dvorani v Ormožu proslava v počastitev DNEVA REPUBLIKE. Slavnostni govor je krajevna organizacija SZDL Ormož zaupala tovarišču Piškovi, na kar je sledila še recitacija učencev osnovne šole Ormož.

Po recitaciji je nastopil znani oktet »GALLUS« iz Ljubljane. Občinstvo ga je navdušeno sprejelo z bodrilnim aplavzom. Oktet je najprej zapel tri pesmi Jakoba Petelina — GALLUSA, našega največjega skladatelja iz dobe romantike. Za tem so sledile slovenske narodne pesmi in pesmi jugoslovanskih narodov. Občinstvo jim je navdušeno ploskalo in ko sem ob koncu nastopa poprosil za razgovor umetniškega vodjo okteta, Ivana Zupančca, diplomiranega muzikologa, ki je obenem direktor tretjega programa RTV Ljubljana, mi je odgovoril, da o delu okteta lahko pove natančneje šele od leta 1965, ko je prevzel umetniško vodstvo. Med drugim je dejal:

»Naš repertoar se sestoji predvsem iz pesmi Jakoba Petelina, katerega psevdonim si je nadel naš oktet, saj je pred preimenovanjem bil znan pod imenom Koroški akademski oktet. Za Gallusovimi pesmimi vključujemo v naš repertoar tudi slovenske narodne pesmi in narodne pesmi iz drugih jugoslovanskih republik. Obenem

pa študiramo tudi pesmi drugih narodov.«

»Ste mogoče posneli že katero ploščo?«

»Največ snemamo za program RTV Ljubljana, sicer pa smo posneli ploščo s petimi pesmimi, ki bo izšla verjetno že v mesecu decembru.«

Za zaključek je dodal, da tako navdušene publike še niso srečali na nobenem svojih nastopov, kakor so jo srečali v Ormožu. Že takoj v začetku, je dejal, smo imeli občutek, da nastopamo na našem domačem odru, ne pa tako daleč izven Ljubljane. -FK-

ŠAHISTI IZ PTUJA IN SLOVENSKE BISTRICE V PRVI SLOVENSKE LIGI

Končano je tekmovanje v II. slovenski šahovski ligo — vzhod. Ob zaključku tekmovanja bi lahko ocenili, da je potekalo v občutni premoči zmagovalnih ekip iz Ptuj in Slov. Bistrice. Ostale ekipe so po kvaliteti precej zaostajale, kar potrjuje tudi številni osvojenih točk.

Medtem ko je ekipa SK Ptuj, ki je že bila član I. slov. šahovske lige, nastopala kot glavni kandidat za prvo mesto in tako ponovno vrnitev v višjo ligo, pa je ekipa SK Slov. Bistrice z

uvrstitvijo na drugo mesto s 27,5 točke, kar je samo za polovico točke manj od vodilne ptujske ekipe, priredila prijetno presenečenje. Letos so prvič tekmovali v II. slovenski ligo, že v naslednji tekmovalni sezoni pa se bodo pomerili z vodilnimi slovenskimi šahovskimi ekipami.

Z 22 osvojenimi točkami

je na tretjem mestu ekipa (pred leti član I. lige) Zagorje, sledijo pa SK Lendava (17 točk), SK Velenje (16,5 točke), Ljutomer (6,5 točke).

Ekipe Zagorja, Lendave, Velenja in Ljutomera se bodo morale v naslednji sezoni boriti v nižjem razredu za ponovno uvrstitev v drugo slovensko ligo-vzhod, kjer so letos izpadli. VH

obležal mrtev. Tako je ugasnilo mlado življenje.

Cez tri mesece so utihnili rafali, izgubilo se je treskanje bomb, svet se je umiril in v tem miru je obležalo tisoče in tisoče stritih src.

Miran GEC, 8. razr. osn. šole Gorišnica

VŽIGALICE NISO IGRAČA

Dogaja se, da otrok ne razume, zakaj starejši ljudje tolikokrat posegajo v svet njegovih želja. Razumela sem, zakaj se ne smem igrati z nožem, s škarjami, z vilicami in drugimi ostrimi predmeti, toda zakaj se ne bi smela igrati s tisto lepo majhno škatljo, ki ji pravimo vžigalice, dolgo nisem mogla dojeti. Jezna sem bila na mamico, ker je vžigalice tako skrbno skrivala pred mano.

Nekega vročega dne je zatulila sirena. Njen presunljiv glas je klical na pomoč. Čudila sem se, zakaj ljudje tako hite po cesti. Tudi moji starši so se vznemirili in se s skrbjo ozirali naokrog.

Kmalu smo zvedeli, da gori hiša na spodnjem koncu vasi. Prosila sem mamico, če lahko grem z njo. Po kratkem premišljanju je dejala: »Pojdi! To, kar boš videla, si zapomni za vse življenje!«

Res je bilo kaj videti. Hiša je bila v plamenih. Iz nje so nosili pohištvo obleko in živeč, otroci so divje kričali, živina je neusmiljeno tulila.

Takrat sem prvič videla gasilce. Vprašala sem mamico, kdo so možje v čeladah, katerih resni obrazi so bili mokri od znoja in vode. »To so gasilci,« je odgovorila mamica. »Kdo pa je to gasilec?« sem bila radovedna. »Gasilec je človek, ki je vedno pripravljen pomagati, kadar je potrebno. Če kje gori hiša, če je poplava, če preti kakšna druga nevarnost, je gasilec vedno v službi ljudstva. On ne vpraša, ali je treba pomagati revnim ali bogatim, mladim ali starim. Za svoje plemenito delo ne terjajo plačila. Je končala mamica. S spoštovanjem sem gledala možje, ki so pridno gasili gorečo hišo, da se ogenj ni razširil na druga poslopja.

Kmalu sem zvedela, da so ogenj zaneli otroci, ki so se igrali z vžigalicami. Od tistega dne sem vedela, kaj lahko povzroči igra z vžigalicami in nič več me ni mikala majhna, na videz nedolžna igračka.

Tatjana Pungratič, 7. a. osnovne šole Franc Bešak, Gorišnica

Naša pisma

MOJ DOM

Vsa živa bitja si ustvarjajo bivališče oziroma domove. Človek si ustvari dom in v njem ostane, živi pa menjavajo svoja bivališča. Marsikdo ni zadovoljen s svojim bivališčem in šele takrat občuti njegovo toplino, ko ga zapusti.

Cepprav sem še mlada, večkrat premišljam o tem, kako težko mi bo zapustiti rodni dom. Za vse namreč doma ni prostora in nekega dne se bom morala posloviti od njega.

Moj dom je sredi hribov kot so Resnik, Macelj in Donačka gora. Hiša je med drevjem, vse okrog so travniki, blizu nje teče potok Rogatnica. To so zahodne Haloze. Naj je še tako reven, samo en dom je moj.

Povsod je lepo, doma je najlepše.

Ida Ber, 7. raz. osn. š., Zetale

BODI DOBRA

(Poljska pravljica)

V daljni deželi za devetimi gorami in morjem so se ob zibelki male princese zbrale dobrosrčne vile s svojo kraljico.

Ko so opazovale obrazek spečega otroka, je kraljica rekla: »Osrečite to malo bitje z vrednimi darili.«

Tedaj se je prva vila sklonila nad spečo deklico in rekla: »Dam ti lepoto in čar, da boš podobna pomladanski cvetlici.«

»Jaz,« je dejala druga, »ti poklanjam božanske oči, čiste in sinje kot sinjina neba.«

»Jaz pa ti podarjam vitkost palme,« je dodala tretja.

»In jaz,« se je oglasila četrta, »ti bom podarila do zdaj skrit zaklad, mnogo zlata.«

Kraljica je za trenutek razmišljala, se nato obrnila k vilam in dejala: »Lepota z leti usahne, kakor cvetlica, če je ne zalivaš. Oči so v življenju mnogokrat rosne in če tudi so lepe, sčasoma izgube lesk. Vihar lahko izruje njeno elegantno držo. Z zlatom si ne moreš pridobiti pravega prijatelja in človek je zasovražen, če ga ne da nikomur. Druge vile, lepi so vaši darovi, a deklici ne bi koristili.«

»S čim jo potem ti, naša kraljica, lahko osrečiš,« so

presenečeno vprašale vile, in kaj si ji ti namenila?« Kraljica je odgovorila: »Obdarila jo bom z dobroto. Srčna dobrota je kot sončna toplota, ki daje življenje. Naj bo še tako lepo, brez dobrote je kakor nedišeči cvet. Oči tempelj lahko občudujejo, a duša v njem ne najde miru. Bogastvo je varuh egoizma, celo ljubezen brez dobrote je podobna vseuničujočemu ognju. Dobrota je trajna. Je kot izvir, iz katerega priteče tem več vode, čim več se črpa iz njega. Dobrota je neizčrpljiv zaklad.«

Ko je kraljica to rekla, se je sklonila nad spečo deklico, ji položila roko na srce in dejala: »BODI DOBRA!« Prevod J. D.

USODNI DAN

Tanki so spreminjali njihove v ceste in njihovo zamolklo brnenje je odmevalo daleč naokrog. Ranjeni so stokali, pregnani so jokali. Grmenje topov, pesem smrti, težki koraki vojakov, vse to se je združilo v eni sami grozni besedi — vojna.

Svet je podiviljal, narasla, podviljana sila je grozila uničiti življenje. Toda ljudje se niso ustrašili krvi in smrti. Zleli so živeti, zato so sprejeli boj.

Tudi naša vas je dala svoj krvni davek za svobodo. Najbolj znan borec v naši vasi je bil Ruda Sever-Voj. Srečno je prebredel mnogo voda, toda nekoč mu sreča ni bila naklonjena.

Bilo je 4. februarja 1945, na pragu svobode. Usodnega dne je šel v jutranjih urah skozi Gorišnico. Videl jih je sovražnikov pristaž in jih izdal Nemcem. Nič hudega sleteč so odšli borci v gostoljubno Toplakovo hišo, da se nekoliko odpočijejo in okrepčajo.

Ko pa so hoteli zapustiti dobre ljudi, so bili že obkoljeni. Sklenili so, da se bodo borili do zadnjega. Vnel se je težak boj. Nemški rafali so udarjali v stene kmečke hiše, odgovarjale pa so jim partizanske puške. Junak za junakom je omahnil. Ruda je uvidel, da se ne more več dolgo upirati. Zmanjkovalo je namreč streliva. Pognal se je skozi odprta vrata na dvorišče. Toda naredil je le nekaj korakov, nato pa se zgrudil in

Tednik, vaš list

170 letnica Prešernovega rojstva

Letos 3. decembra smo Slovenci praznovali ali se vsaj spomnili 170. obletnice rojstva našega velikega mojstra vezane besede.

France Prešeren v življenju ni žel nobenih priznanj za svoje delo. Pisal je in ustvarjal. Mnogi so ga kritizirali in govorili, da je njegovo delo bolj brez upa v zmago. Pozneje smo spoznali, da so marsikaterih posameznikov niso imele nobene utemeljene podlage. S svojimi epigrami je marsikatega pčil, njegove puščice so marsikatega zadele v živo. Kdor ga je obsojal ali kritiziral, temu je vrnil mlo za drago. Sicer pa je v svojem življenju iskal samega sebe, iskal je smisel življenja in ga tudi našel. Smisel življenja je Prešeren našel v peresu in papirju, skratka našel ga je v delu, ki mu je rodilo nesmrtno slavo. Svoja čustva in misli je zlivl na papir in čeprav so ga zasmehovali, je on šel svojo pot in z besedami šibal tiste, ki so ga obsojali.

Njegova neljupolnjenja želja je bila ljubezen. Vedno mu je ta trdovratna obiskovalka človeških src grenila vsak korak življenja. Nikoli se mu ni izpolnilo ljubezensko pričakovanje, nikoli se mu ni izpolnila želja, da bi bil srečen v družinskem kro-

gu, saj je to tudi jasno povedal v Sonetih nesreče z besedami:

Zvesto srce in delavno ročico
za doto, ki je nima
milijonarka,
bi bil dobil z izvoljeno
devico;
mi mirno plaval bi moja
barka
pred ognjem dom, pred
točo mi pšenico
bi bližnji sosed vároval —
svet Marka.

V teh nekaj besedah je veliko povedal. Povedal je, da mu »barka življenja« ni naklonila mirnega kotička v tedanji družbi. Vedno je moral hiteči, vedno je moral iskati, vedno misliti na svoje sanje, ki se mu nikdar v življenju niso uresničile, boril se je za ideale ki pa so se uresničili zelo pozno šele s koncem partizanskega boja za osvoboditev izpod vseh jarmov. Veliko naših borcev je umiralo s prešernovo pesmijo na ustnicah in drobno knjižico Prešernovih poezij v rokah. Tedaj, v teh obupa, krvi in žalosti polnih dneh se je pokazala moč Prešernove besede. Naši junaki, borci za svobodo, so se strogo držali besed Franceta Prešerna, ki jih je zapisal v svoji »Zdravljici«, čeprav jim tega ni nihče posebej zapovedal:

V sovražnike z oblakov
rodu naj našga treščí grom!
Prost, ko je bil očakoy,
naprej naj bo Slovencev dom;
naj zdrobé
njih roké
si sponé, ki jih še težé!

Zive naj vsi naródi,
ki írepene dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
preprij iz sveta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

France Prešeren je dajal pogum, on je bil vir, iz katerega smo zajemali vodo narodne samozvesti, Prešeren nam je pokazal, kako se je treba boriti za pravice naroda, kako se je treba boriti za svoje pravice. On je kot pesnik ta boj bojeval skozi vse svoje življenje, čeprav ne s puško, temveč s peresom v roki. Z besedami, ki jih je izlil na papir, nam je dal moči, kazal nam je pot tja, kjer se je začel porajati nov, svetlejši in lepši dan za slovensko ljudstvo. To je tudi obenem dokaz, da Prešernov boj ni bil boj brez upa v zmago, kajti njegovi daljnosežni upi so se uresničili in slovenski narod ve ceniti tisto njegovo delo, ki je pripomoglo k ohranitvi slovenske samozvesti k ohranitvi slovenskega naroda. F. K.

Ob koncu nogometne sezone IZENAČENO KOT ŠE NIKOLI

V nedeljo je bila končana jesenska nogometna sezona v zveznih ligah. Moštva, ki nastopajo v republiških tekmovanjih, so odšla na odmor že prej. Morda največja ugotovitev za minula prvenstva je izredna izenačenost v vseh konkurencah. Naslov jesenskega državnega prvaka je osvojila ekipa beograjskega Partizana s 25 točkami. Hajduk pa je zaostal le za točko. Lep uspeh je dosegla ljubljanska Olimpija, ki je z osemnajstimi točkami pristala na šestem mestu, pred državnim prvkom Crveno zvezdo. Precej slabše se je uvrstil Maribor, ki je zbral trinajst točk in osvojil šestnajsto mesto. Mariborčani bodo imeli v spomladanskem delu prvenstva prav gotovo precej težav, če se bodo hoteli rešiti izpada iz zvezne lige.

Zelo dobro pa so se uvrstile slovenske drugoligaške enajsterice. V II. zvezni ligi zahod je prvo mesto osvojila Reka, medtem ko je mariborski Železničar šest. Ljubljana je deveta, Mura pa deseta.

V slovenski ligi, kjer se je sezona končala že prej, nas seveda najbolj zanima uvrstitev Aluminija in Drave. Prvo mesto je osvojila ljubljanska Svoboda s petnajstimi točkami, Aluminij pa je s tremi točkami manj na četrtem mestu. Drava je s točko manj šesta.

V SCNL-vzhod je Osanka-rica iz Slovenske Bistrice s šestimi točkami na desetem mestu in se bodo morali Bistričani spomladi zelo potru-

ditl, da bi tudi tretje leto ostali v družbi klubov SCNL.

Ob končani sezoni ne moremo trditi, da so nas nogometiški v vseh konkurencah kaj presenetili. V kvalitetnem pogledu se ni mnogo premaknilo na bolje, razen če upoštevamo, da je značilna precejšnja izenačenost. Tudi sodniki svojega dela niso opravili najbolje, tako da je prišlo do mnogih pripetljajev, ki prav gotovo nogometu niso v čast. O. R.

ORMOŽ-MLADINEC 10:0

V nedeljo, 25. oktobra, je moštvo RK »Jože Kerenčič« odigralo na domačem terenu rokometno tekmo z RK Mladinec iz Murskih Crncev in ga premagalo z rezultatom 38:19. Prvotno je ta rokometna tekma bila predvidena kot prvenstvena, ker pa ni prišel sodnik, je bila registrirana kot prijateljska.

Pozneje so določili datum drugega srečanja in to za nedeljo, 22. novembra 1970. Ker je ta dan sicer rahlo rosilo, pa kljub temu ne tako močno, da tekme ne bi mogli odigrati, moštvo RK Mladinec ni prišlo na igrišče in je zato sodnik Hartman, ki je to pot bil prisoten, registriral rezultat 10:0 za moštvo »Jože Kerenčič«, in tekmo, ki so jo prisotni »igrali« na papirju, proglasil za veljavno. Tako je sedaj moštvo RK »Jože Kerenčič« na lestvici pomurske lige še vedno na prvem mestu. -FK-

Peta zlata poroka na Vidmu

V soboto, 5. decembra t. l. je bila na Vidmu pri Ptujju letos že peta zlata poroka. Tokrat sta pristopila z zlatoporočnemu obredu kot zlata nevesta Ostroško Ivana, roj. Jurgec in zlati ženin Ostroško Ivan s Pobrežja št. 115. Njuna zelena poroka je bila 19. 9. 1920 v Ptujju. Nevesta se je rodila 8. 8. 1890 v Cir-

kulanah, ženin pa 3. 12. 1895 na Pobrežju. Zlatoporočnema sta bila za priči vnuk Marjan Kokol in mož vnučkinje, Jože Trafela. Mala, triletna pravnučinja jima je bila družica. Svečanost zlatoporočnega obreda sta opravila odbornik SO Ptuj Avgust Purg in šef krajevne pisarne na Vidmu Ignac

Purg. Jubilantoma sta izročila jubilejno plaketo in nakazilo za 500 din, darilo SO Ptuj, zlati nevesti pa posebej šopek rdečih nageljčkov. Nazdravila sta zlatoporočnema k jubileju ter jima zaželela, naj bi jima bila jesen življenja mila ter še naprej naklonjena ter da bi zdrava in čila dočkala biserni jubilej.

Zlatoporočnema sta povedala, da se jima je rodilo v zakonu pet otrok, trije sinji in dve hčerki. Ena hčerka je po rojstvu umrla. Ostali živijo in so izučeni, vsi imajo svoje družine. Sedaj imata že šest vnukov in eno pravnučinko. Zelo težko jima je bilo, ko so mladi odšli v tujino, vsi trije sinovi celo v daljnjo Avstralijo, eden pa lela jih ob prazniku videti, vendar so razdalje prevelike. S solznimi očmi sta se jih spominjala in jih imela v duhu pred očmi.

Sedaj živita na mali domačiji, ki sta si jo s težavami kupila. Ženin je potožil, da nimata pokojnine kljub temu, da ima 36 let delovnega staža za seboj. Pravi, da ima priznanjih 20 let izpred vojne, priznanja povojnih let pa se delodajalec izmika. Tako se njuna jesen bolj grenka in ne upata več, da bi vanjo posijalo še sonce.

A. P.

Zlatoporočneca Ostroško Ivana in Ivan

Delo človeka nekoč in danes

Dandanes občudujemo moderne stolpnice, velike tovarne in lepa mesta, skratka čudimo se človekovi bistroumnosti in iznajdljivosti: danes je s pomočjo tehnike in znanosti mogoče marsikaj zgraditi, toda nekoč to ni bilo tako, ko je človek šele odkrival zakone fizike in konstruiral najpreprostejše stroje, če jih sploh lahko tako imenujemo. Gradil je marsikaj in pri tem se moramo nehoti ustavi pri nekaterih najstarejših narodih, kot so na primer stari Egipčani.

Velikostni egipčanski templji in piramide zbuja splošno občudovanje in občudovanje graditeljev teh fantastičnih stvaritev. V Egiptu so bila bogata nahajališča kamenja in umetnost oblikovanja je okrog leta 3000 pr. n. št. dosegla višek popolnosti. Nekdanji način lomljenja kamna s pomočjo ognja in vode so Egipčani izpopolnili z uporabo klinov in bronastih žag. Kamenje so lomili v skalovju ob Nilu in ga oblikovali po določenih merah. Označili so tudi datum in mesto, kjer naj bi ga uporabili. Za Keopsovo piramido, ki je bila zgrajena okoli leta 2800 pr. n. št., so uporabili 2 in pol milijona kamnitih blokov, zidala pa jo je dvajset let cela vojska delavcev, katere število cenijo na okrog 100.000 ljudi.

Z razvojem poljedelstva se

je bogatilo tudi človekovo znanje o nebu. Pred 5000 leti so egipčanski duhovniki dognali, da je mogoče napovedati, kdaj bo poplavljal Nil, po zvezdi Sirius. Dognanje je bilo neprecenljive vrednosti, saj je bilo življenje v Egiptu odvisno od rodovitnega peska, ki ga je naplavila reka. Pri gradnji spomenikov so se Egipčani ravnali po zvezdah kot orientacijskih točkah. Tudi mezopotamski duhovniki so bili spretni zvezdoslovci. Razdelili so nebo na dvanajst enakih delov in vsakega imenovali po sozvezdju iz posameznih delov. Grški zvezdoslovci so tem sozvezdjem dali današnja imena in jih skupaj imenovali zodijski. Takšna porazdelitev neba pomeni začetek koledarja.

To je le nekaj zapisov iz človekove preteklosti. Res, da je človek danes veliko storil, vendar pa moramo vedeti, da brez zgoraj omenjenih in opisanih začetkov ne bi bilo današnje tehnike in znanosti. To sem zapisal zato, ker je več ljudi že dejalo češ, lahko smo ponosni na človeka kot ustvarjalca in kreatorja današnjega časa. To je vse res, toda marsikdo ne pomisli, iz kakšnih na videz nepomembnih lahko rečemo zgodovinskih odkritij človeka se je razvila današnja znanost. Mnogo ljudi vsak dan hodi mimo velikih zgradb, mimo strojev, a ne pomisli, od kod

vse to. Vsak pravi: to smo zgradili. Da, res je, da smo veliko zgradili, toda kar smo tekom let zgradili, smo osnovali na odkritjih naših prednikov. Vsa dela, vsa tehnika, vsa znanost je zgrajena na že postavljenih osnovah, naša naloga pa je, seveda, da izume izpopolnimo, gradimo in dovršujemo, stavbo na trdnih temeljih, osnovanih v toku civilizacije.

Priredil FK

SREČA V NESREČI

V sredo, 2. decembra 1970, se je pripetila prometna nesreča ob 17. uri iz 50 minut v Pušencih na cesti II. reda zaradi nepravilnega srečevanja.

Voznik Rudi Plavec (22) iz Loperšice 23 pri Ormožu se je peljal s svojim tovornim avtomobilom znamke TAM 4500, reg. števil. MB 343-05 iz Ormoža proti domu. Ko je pripeljal izven Pušincev na pregledni levi ovinek, mu je nasproti pripeljal neznan voznik osebne avtomobila po sredini vozišča in tako zaprl pot za srečevanje vozniku Plavcu. Plavec se je zato umaknil oziroma zavozil v skrajno desno na še neutr-

jeno bankino, zato ga je po-
tegnilo v skoraj 6 metrov
globok potok, kjer je vozilo
obležalo na desnem boku.
Kljub temu da je vozilo
drselo po nasipu v precejš-
njo globino, se vozniku Plav-
cu in njegovemu sopotniku
Najzarju k sreči ni nič pri-
petilo nastala je le mate-
rialna škoda za okrog 30.000
dinarjev.
F. K.

Gostovanje drame SNG iz Ljubljane

V petek, 18. t. m. gostuje v ptujskem gledališču drama Slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane s komedijo Petra Ustinova »Poslednji zagon«.

Kaj je z bistrškimi judoisti?

Poraz zasenčil zmago

Po drugem kolu v I. slovenski judoistični ligi se lahko upravičeno vprašamo, kaj se dogaja z bistrškimi judom? Potem, ko so Bistrščani oddali dve neotrebni točki že v prvem kolu, so to pot v Ljubljani izgubili dvoboj z Velenjem s katastrofalnim rezultatom 5:1. Čeprav so Bistrščani na ljubljanskem turnirju premagali najprej domačo Olimpijo 4:3, kar je sicer malce presenetljivo, pa z njihovim nastopom v Ljubljani ne moremo biti zadovoljni.

Poglejmo, kako so potekali boji. Impol je v prvem srečanju nastopil proti ekipi državnih prvakov Olimpiji, ki pa je bila nekoliko pomlajena. Standardni tekmovalci Impola v lahki kategoriji Topolčnik je bil za svojo kategorijo pretežak in ga je to pot zamenjal mladiček Firer, ki pa sploh ni imel boja, saj Ljubljancem niso imeli predstavnik v najlažji kategoriji. Impol je torej povedel brez boja. V prvem dvoboju polsrednje kategorije je Topolčnik le s težavo premagal mladega Smrekarja, še eno zmago pa je dodal z učinkovitim vazzarijem Rebernak. Bistrščani so torej vodili kar s 3:0. V srednji kategoriji je Impol doživel dva poraza. Najprej je klonil Dragič, potem pa še A. Topolčnik. Spet je postalo vroče, Ljubljancem pa so imeli priložnost rezultat popraviti. Njihovo usodo pa je »zapečatil« Prelog, ki se v poltežki kategoriji ni pustil presenetiti. V zadnjem srečanju je Ljubljancem Polajnar presenetljivo premagal večkratnega slovenskega prvaka Šterna.

Zadovoljstvo judoistov Impola po tem dvoboju je bilo upravičeno, saj je Olimpija ekipa, ki jo je težko premagati, četudi v njenih vrstah to pot niso nastopili Franjič, Smolnikar in Macarol.

Povsem nerazumljivo pa je, kako so Bistrščani popustili v drugem srečanju proti Velenju. Pričakovati je bilo zanesljivo zmago, namesto tega pa so doživeli poraz, ki lahko ima daljnosežne posledice. V lahki kategoriji je

v vrsti Impola presenetil mladiček Firer, ki je priboril neodločen rezultat. V naslednjem srečanju pa so maloštevilni gledalci imeli priložnost videti, kako izgubljajo šampioni. Državni prvak in reprezentant Stanko Topolčnik je doživel enega svojih redkih porazov v srečanju s Hlastcem. Boj je izgubil s pol točke. Velenčan je to prednost dosegel kmalu po začetku srečanja. Topolčnik je v nadaljevanju poskušal vse, da bi nepazljivost nadoknadil vendar mu ni uspelo. Potem je šlo vse narobe, tako kot si ne bi predstavljali niti največji pesimisti. Velenčani so vodili kar s 5:0, šele v zadnjem dvoboju je Štern dosegel častno zmago.

Kaj naj zapišemo za srečanje med Impolom in Velenjem? Najprej moramo čestitati Velenčanom, ki so izkoristili svojo priložnost in dobesedno »pometali« Bistrščane, za katere ne moremo najti preveč pohvalnih besed. Vprašanje je, če bo judoistom Impola do konca prvenstva, imajo še štiri srečanja, uspelo ponoviti lanski uspeh, ko so bili drugi. Vsekakor pa moramo zapiša-

ji, da bo treba v boje z veliko več poleta in željo za zmago, predvsem pa brez podcenjevanja, kar se jim je letos že pošteno maščevalo.

Prvi popravni izpit bodo lahko opravljali že prihodnjo nedeljo, ko bo spet v dvorani Tivoli v Ljubljani tradicionalno tekmovalce za »Memorial Nagaoka«. Izvedeli smo da bo na blazinah okoli 200 tekmovalcev, udeležili pa se ga bodo tudi judoisti iz Italije in Avstrije, poleg vseh najboljših Jugoslovancev seveda. V Ljubljani pa so nam tudi povedali, da lahko pričakujemo nastop reprezentance Moskve, kar bi bilo prvovrstno doživetje. Vsekakor moramo pričakovati, da bodo Bistrščani dali v nedeljo več od sebe in ponovili uspeh iz lanskega leta, ko so bili med najbolj uspešnimi.

Rezultati z ljubljanskega turnirja: IMPOL-OLIMPIJA 4:3 (25:24) — posamezno: Firer b. b. 1:0 (10:0), Topolčnik:Smrekar 1:0 (3:0), Rebernak:Končar 1:0 (7:0), Dragič:Ocvirk 0:1 (0:7), A. Topolčnik:Mihelič 0:1 (0:7), Prelog:Artač 1:0 (5:0), Štern:Polajnar 5:1 (0:10).

VELENJE : IMPOL 5:1 (38:10) — posamezno: Sebanc:Firer 0:0, Hlastec:Topolčnik 1:0 (7:0), Tanjšek:Rebernak 1:0 (10:0), Pugelj:A. Topolčnik 1:0 (7:0), Skripač:Dragič 1:0 (7:0), Gostiša:Prelog 1:0 (10:0), Usar:Štern 0:1 (0:10).

OLIMPIJA:VELENJE 5:1 (42:10).

V vodstvu je mariborski Branik, ki je na turnirju na Jesenicah opravil z domačini in ekipo Triglava iz Kranja.

Turnirji tretjega kola bodo 27. decembra, Bistrščani pa bodo potovali v Ziri, kjer se bodo pomerili z domačo Alpino in Triglavom.

Lestvica slovenske lige:

1. Branik	4	4	0	0	18:4	142:32	8
2. Olimpija	4	3	0	1	21:6	182:40	6
3. Maribor	4	2	1	1	18:9	137:68	5
4. Jesenice	4	2	1	1	14:11	106:87	5
5. Velenje	4	2	0	2	13:10	118:77	4
6. Impol	4	1	2	1	11:14	89:104	4
7. Triglav	4	1	0	3	9:15	82:123	2
8. Reka	4	1	0	3	10:17	93:140	2
9. Alpina	4	0	0	4	0:28	0:280	0

D. Utenkar

NOGOMETNI TURNIR V ORMOŽU

V nedeljo, 29. novembra 1970, je bil v Ormožu nogometni turnir v malem nogometu, kjer so se »spoprijele« med seboj mladinske ekipe Ivanjkovec, Velike Nedelje, TJK Ormož, Središča II, »Zagorci«, Ormoža III, Središča I, Loperšice, Ormoža II in Miklavža.

V prvem kolu so igrala med seboj naslednje ekipe: Ivanjkovec — Velika Nedelja 2:3, TJK Ormož — Središče II 2:0, »Zagorci« — Ormož III 7:2, Središče I — Loperšice 6:2, Ormož II — Miklavž 4:1.

Po tem kolu so izpadle ekipe Ivanjkovec, Središča II, Ormoža III, Loperšice in Miklavža. V naslednjem kolu, torej drugem, so se pomerile med seboj ekipe:

Velika Nedelja — Središče I 0:0 (enajstmetrovke: 1:3), TJK Ormož — Ormož III 1:0, TJK Ormož — Središče I 0:0 (enajstmetrovke: 1:3), Središče I — »Zagorci« 4:7. Končna uvrstitev ekip je bila sledeča:

1. mesto NE Zagorci, 2. mesto NE Središče I, 3. mesto NE TJK Ormož in tako dalje.

Pokrovitelj oziroma organizator tega nogometnega turnirja je bil mladinski aktiv tovarne »Jože Kerencič« iz Ormoža.

Za prva tri mesta je mladinski aktiv tovarne »Jože Kerencič« podelil spominske plakete z napisom:

»Nogometni turnir za 29. november 1970 — Dan republike. Čeprav je gledalcev bilo malo, pa so ti zato ves dan vztrajali v »Mestni grabi« in pozorno spremljali tekmovalce. Za nekatere so »navijali« in jih podžigali, drugim se rogali. Omeniti je treba, da je bil največji problem z ekipo Središča I, katere posamezniki so hoteli nogometna pravila krojiti po svoje in so se mogoče hoteli na ta, prav nič športni, način »dokopati« do plakete za prvo mesto, čeprav so trdili nasprotno. Medtem pa z ekipami, ki so izpadle takoj po prvem kolu, ni bilo nobenih težav, niti nobenih nepotrebnih preprirov. Tako se je ta turnir končal pozno popoldne na dan republike in večina mladinskih nogometnih ekip je zadovoljna in z lenimi vtisi zapustila Ormož.

-FK-

VILIBALD BELE:

Corrida

Bikoborba, to je boj razumnega človeka z neumno živaljo. Ne za šalo, ampak na življenje in smrt. Španska ljudska veselica. Ni dognano, kdo je te igre zanesel v deželo. Nekateri jih pripisujejo Rimljanom, drugi Mavrom. Bodi kakorkoli, eno je gotovo: Španec bi laže živel brez gledališča kot brez corrida. To je njegova strast. Svet se zgraža nad tem, toda Španec se ne zmeni za to. Kupi si vstopnico in vslopi v areno. Corrida ima absolutno moč nad Špancem; niti papške okrožnice, niti napredujoča kultura, niti menjajoče se mode niso moglo oslabiti te moči, ki — narašča. Boji v areni so ukoreninjeni globoko v zgodovinski zavesti naroda in so tesno zrasli z njegovimi najprimitivnejšimi predstavami. Špansko ljudstvo je nastrojeno z bikoborbo. Nosača kot doječa žena gledata krvavo igro. Slika slavnega espada (bikoborca) lebdi pred očmi novoporočencev, ki sanjajo o velikih bodočnosti svojih nerodenih sinov; veliki bikoborec ima v srcu vsakega Španca oltar, pred katerim luč nikdar ne ugasne. Kakor hitro morejo otroci tekati, jih vidiš, da se na cesti igrajo bikoborbo. Corrida je bila pri Mavrih viteška igra, turnir, je postal sedaj poklic, čigar aktivni člani potujejo od arene do arene v skupinah, imenovanih cuadrilla.

Bikoborbe so vsako nedeljo in vsak praznik popoldne, pozimi in v dežju predstave odpadejo. Plakati na ulicah, reklame na televiziji in rdeči letaki v kavarnah jih naznanjajo.

Nedelja, 4. oktobra 1970 je bil lep, vroč dan v Barceloni. Vstopnico sem si kupil že v recepciji hotela LLEON, potem sem težko čakal ure pričetka predstave. Pričela se je ob pol petih popoldne. Sonce je žgalo, vsepovsod je mrgolelo ljudi, ki so hiteli v areno. Mene je gnala radovednost. Enkrat in nikoli več.

V Barceloni sta dve areni in vsaka sprejme ca. 20.000 gledalcev. Največja barcelonska arena — Plaza de toros — stoji v sredini mesta. Vsepovsod so letaki s slikami bikov, ki pojdejo v gotovo smrt. Barcelonska arena je velikanska, v krogu zidano poslopje v arabskem slogu. Zdi se mi, da se bo tukaj sestalo pol Barcelone. Velikanska množica ljudi. Prihajajo peš, z avtomobili, avtobusi, s tramvaji in podzemsko železnico. Radovedno sem si ogledoval kordon policije na konjih, ki se približuje areni. Množica se prav nič ne zmeni za policijo.

Krožno poslopje obstoji iz raznih hodnikov in stopnic, ki vodijo od nadstropja do nadstropja. Ob vhodu v notranjost arene si lahko za 10 pezet najameš blazinico, da

ne sediš na golem, mrzlem kamnu. V velikem krožnem prostoru se vrstijo sedeži v vedno večjih krogih od dna do vrha. Vse pod prostim nebom. Le pri vrhu se vleče ozka streha. Cena sedežev se ravna po tem, ali so na soncu ali v senci, pol časa v soncu in pol časa v senci. Sedeži v senci so najdražji. Za moj sedež sem plačal 270 pezet. Ta dan je bilo vroče, zato je bilo v senci najgostejše zasedeno. Pred uro nad glavnim vhodom leži loža za godce. Tej nasproti je loža za oblastnike (povabljenec). Spodaj je arena. Okrogel prostor, posut s peskom, lepo izgleden. Obdaja ga rdeča ograja iz desek.

Corrida se začnejo do minute točno. Godba je zaigrala, vrata so se odprla, prikazal se je slikovit spreved. Na čelu so korakali bikoborci, ki jih imenujejo toreros ali matadores. Oblečeni so v staro špansko nošo. Kratek suknjič, ozke dokolenke, nogavice, nizki čevlji, črn klobuk in plašč. Suknjič in hlače se jim lepo svetijo od razkošnih, zlatih in srebrnih našivov. Matadorji, ki imajo nalogo, da približno v dveh urah ubijejo vsak po dva bika, so ljubljenci občinstva. Živahno ploskanje in vzklikanje velja v prvi vrsti njim.

chulos ali capos: sluge v areni, v zelenih oblekah. Dve s trakovi in zastavicami okrašeni trojki konjev, s katerimi vlečejo mrtve bika iz arene.

Spreved se je ustavil nasproti častne lože. Corrido vodi kakšna znamenita politična oseba, ki zastopa oblast. Spreved se je priklonil vodji corrida, ko je to opravljeno, grede vsak na svojo stran. Matadorji so se skrili za ograjo, picadorji so odšli, kopeadorji so se razpršili po areni. Med občinstvom je nastala gluha tišina, nesirpno sem pričakoval, kaj bo sedaj. Pričakovali so bika. Vrata so se odprla, že se je prikazala črna, ob straneh dimasta in razborita žival. Bik je poln življenjske sile, ponosen, z dvignjeno glavo tekel po areni. Bilo ga je veselje gledati. Zdelo se je, da se zaveda, kaj ga čaka. Boj! Ob misli, da bo ta krasna žival že v četrto ure ležala mrtva, okrvavljena na pesku, se mi je stisnilo srce.

Spočita žival je v prvem trenutku nevarna. Kopeadorji so se hitro poskrili za ograjo, za katero se lahko stisne človek, a bik ne more za njim s svojim rogovi. Toda kopeadorji ne smejo počivati. Na delo, sicer jih zadene nemilost občinstva. Španec zna vsa pravila igre in dobro ve, kako se mora obnašati pogumen toreador.

Bik je stal na enem koncu arene in se izzivalno oziral na vse strani. Na drugem

pikador, zdel se mi je kot Don Kihot. Jezdil je ob ograji. Če bi stopil na sredo arene, bi bil izgubljen. Bik, ki je samcat, upehan in srdit stal sredi prostora, se je zagnal proti njemu. Upognil je glavo, zgrabil konja z rogovi, kakor da bi ga hotel vreči v znak. V tistem trenutku mu je pikador zasadil sulico v vrat. Prikazala se je temna kri, od bolečine razdivjani bik je dvignil konja z jezdecem vred, da je za trenutek stal le na sprednjih nogah. Spustil ju je, da sta zgrmela na tla. Ob pogledu na ta prizor se mi je kri ustavila v žilah. V trenutku sem pomislil, da se bo vse valjalo v krvi. Toda preden se je bik spravil na delo, mu je od štirih strani zamigotala rdeča barva. Že je pustil konja in jezdec in se zapodil proti najbližjemu kope-

adorju. V tem tiči tragika neumne živali. Ne bojujejo se s človekom, ampak z rdečo barvo, ki mu draži oči. Kopeador se spretno umakne, bik zadene plašč, ki se mu voljno vda, rdeča barva izgine, da začuden obstoji. Slavni kopeadorji znajo tako ravnavati, da stoje na mestu, spretno sukaajo plašče, da biku ko norci plešejo okoli njih.

Kdaj pa kdaj se zgodi, da jim z rogovi iztrgajo plašč iz rok, ga pomandrajo in raztrgajo. Nato pa povohajo in se kakor v živalskem začudenju ozro po areni. Zdi se, da se jim je iz teme mrtvega duha za kratek hip približala prevara, a ji ne morejo do dna. Človek si je izmisli igro in sestavi program, on ga mora odigrati do konca.

Konec prihodnjšč

Spet več planincev

v Slovenski Bistrici

Člani planinskega društva »Impol« v Slovenski Bistrici so se sestali na letnem običnem zboru in sogovorili o dejavnosti minulega leta. Pred pričetkom zбора je udeležencem profesor Šoštarč iz Maribora pripravil predavanje o zanimivostih Koroške onstran meje, pokazal pa je tudi številne diapozitive. Planinci so si ogledali tudi nekaj zanimivih posnetkov iz Bistrice in okolice ter o Himalaji in Nepal. Predavanje je bilo kvalitetno in gre prof. Šoštarču vse priznanje.

V nadaljevanju smo prisluhnili besedam predsednika planinskega društva Rudija Mlekuža, ki je ugotavljal, da se je društvo po petnajstih letih spet izkopal iz velikih denarnih težav, tako da bo odslej za redno dejavnost precej več časa in seveda tudi denarja. Število članov je bilo v zadnjih letih v stalnem upadanju, tako da je od 800 članov izpred desetih let, predlansko leto ostala le še tretjina. V zadnjem letu pa je društvo uspešno tudi na področju pridobivanja novih članov. Sedaj imajo v članjenih 555 planincev, pričakovati pa je, da bo v prihodnjih letih še boljše. Za ugodno stanje društva ima veliko zaslug tudi delovni kolektiv tovarne Impol in nekateri člani upravnega odbora, ki so bili posebno prizadevni. Letos so bistriški planinci razvili svoj prapor, za katerega so zbrali precej denarnih sredstev.

Razveseljiva pa je ugotovitev, da ponovno uspešno deluje mladinski odsek ter alpinistična sekcija, ki sicer deluje v okviru alpinističnega odbora pri PD Kozjak v Mariboru. Včasih je bilo v planinsko društvo včlanjenih okoli 400 mladih. To število je sedaj seveda bolj skromno, vendar iz leta v leto spet raste. Iz poročila načelnika

mladinskega odbora smo lahko razbrali, da bi radi ustanovili v bistriški osnovni šoli planinsko skupino, vendar jim to do sedaj ni uspelo, ker niso mogli najti mentorja med učitelji.

Mladinski odsek je pripravil v minulem letu 15 izletov, vendar pa z udeležbo niso najbolj zadovoljni. Priredili so tudi dva turna smuka.

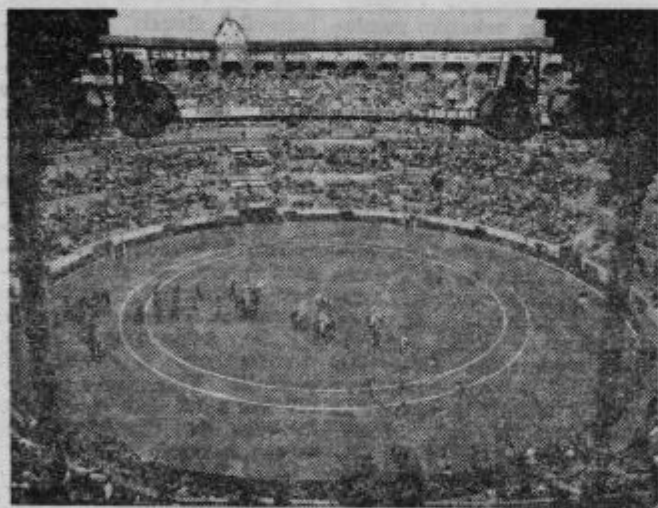
Bistriški alpinisti so bili nekdanj neumorni. Potem je sledilo skoraj petnaestletno zatišje, sedaj pa deluje pri društvu spet sekcija, v kateri sta dva alpinista in štirje pripravniki. Da so sedanji alpinisti prav tolikšni entuziasti, kot so bili tisti izpred petnajst in več let, najbolj priča njihovih 73 vzponov. Ivan Šturm pa je dosegel izreden uspeh, potem ko je preplezal severno steno Eigerja. Mladi so se podali tudi na Montblanc, vendar so klonili 300 metrov pod vrhom, ostalo pa je upanje, da bo drugič boljše.

Ob koncu smo slišali za obsežen program dela, posebno aktivni pa bodo spet mladi. Vsekakor pa si bodo člani novoizvoljenega odbora prizadevali, da bodo v gore spet zvabili starejše člane, za katere bodo prihodnje leto pripravili več izletov.

Prihodnost bistriškega planinstva je prav gotovo svetlejša in pričakovati je, da bo Bistričanom uspešno nadoknaditi zamujeno.

Številni mladinci in nekateri neumorni starejši člani pa so za to najboljši dokaz.

D. Utenkar

Svečan pohod toreadorjev po areni

O njih govori časopisje in televizija.

Za njimi so stopali los banderillos (nosilci kopja) in los capeadores (nosilci sul'ce). Ti so prav tako glavnostno opravljani, le da niso tako vsi v srebru in zlatu kot matadorji. Picadores — so na konju, desno oko imajo zavézano, površina telesa je pokrita z debelim ščitnikom, s katerimi so zavarovani zoper robove. Jezdci nosijo rjav klobuk s plitkim oglavjem in širokimi kraji ter rumene hlače. Noge jim tičijo v železnih čevljih, ki so pritrjeni na stremena. V desnici držijo dolgo sulico. Najzadnji so bili v sprevedu los

koncu se je prikazal kopeador in vihtel svoj capot. To je nekak plašč, ki je po eni strani živo rdeč, po drugi pa rumen. Rdeča barva bika razdražila, rumena pa pomirila. Kakor hitro je bik zagledal rdečo capot, se je zagnal proti njemu. Ne proti človeku, ampak proti rdeči barvi. Kopeador se je umaknil za ograjo. Tedaj se je rdeči plašč zabliskal z druge strani. Stiri kopeadorji so vabili bika iz enega konca arene v drugega. Njihov namen je bil, da ga razdražijo in upehajo.

Vodja predstave je dal znamenje z robcem trombe so zapele. Prvi del igre je bil končan. Prikazal se je prvi

Tednik, vaš list

Ivan Meško iz Velike Nedelje in

havajske melodije

Dandanes smo vajeni raznovrstne glasbe: narodnozabavne, zabavne, pa tudi klasične, ki pa jo žal le redkokdo posluša, čeprav je najkvalitetnejša. Opere in opere, simfonije in druge vrste klasične glasbe, so danes v velik! večini zapostavljene. Prav tako je pri nas neznan, ali pa zelo malo znana havajska glasba. Ta glasba je bila zelo pozno odkrita, poslušati pa smo jo pričeli šele po iznajdbi plošč in magnetofonskega traku.

Danes redkokdo pri nas izvaja havajsko muziko. Med temi redkimi je tudi Ivan Meško iz Velike Nedelje. Ko sem pred kratkim izvedel, da je zelo dober izvajalec na havajski, sem ga obiskal, pozneje pa povabil v studio radia Ormož, kjer sem mu zastavil nekaj kratkih vprašanj. S seboj je prinesel tudi svojo »meločljivo« havajsko.

»Tovariš Meško, mi lahko zaupate, prosim, kaj vas je navedlo, k temu, da ste začeli izvajati havajske melodije?«

»To je zelo dolga zgodba, vendar jo bom poskušal skrajšati. Nekoč smo pri Veliki Nedelji imeli koncert havajskih melodij. Nekateri so se na tem koncertu dolgočasili, jaz pa sem z navdušenjem poslušal izvajalce na havajkah. No, to je pozneje vplivalo name, da sem se tudi sam začel učiti havajske kitare. Sedaj jo igram

že nekaj let in zdi se mi, da je to ena izmed vrst glasbe, ob kateri se lahko najbolj razvedrim in pozabim na vsakdanje skrbi.«

»Kje pa dobite note, v kolikor seveda obstajajo?«

CENE ZELENJAVE, SADJA IN DRUGIH PREHRAMBENIH ARTIKLOV V PTUJU

Pri »Povrtinici« v Ptujso sledeče cene zelenjave, sadja in drugim prehrabnim artiklom:

ZELENJAVA:

Krompir 1,00, čebula 2,60, rdeča pesa 2,00, solata 4,00—5,00, ohrovt 2,60, zelje 1,80, fižol 6,50, česen 10,00, kisló zelje 3,00.

SADJE:

Jabolka 1,60, hruške 4,00, grozdje 4,80, mandarine 6,80, banane 5,45.

OSTALI PREHR. ARTIKLI

Pšenica 1,46, kóruza 1,35, ajdova kaša 7,00, prosena kaša 3,40, ječmena kaša 2,10, jajčka 0,70—0,85.

V poslovalnici PTUJSKEGA KOMBINATA so sledeče cene prehrabnih artiklov:

»Note obstajajo, dobil pa sem jih od enega svojih prijateljev, ki je tudi svoj čas igral havajsko.«

»Ste se poskušali mogoče že z lastnimi kompozicijami?«

»Tudi to sem poskušal in tudi uspel. Sicer svoje melodije redko igrám, ker ne morem reči, da so popolnoma moje, saj so kopije drugih havajskih melodij.«

FK

Rezervirano za Lujzeka

DOBER DEN DROGI PRIJEKI NO VSA REZERVIRANA ZLOHTA Z MOJEGA REZERVIRANEGA KOTA!

Jebal ga na motkin stili, kak mi je že bila dugi cajt, ke se tak dugo nesmo vidli no poslušaj. Toli prozlični dnevi so me čista vün s tira spravi no več ne ven, ge se me glova držl. Saj rečen, gdo so kolčni državni prozlični, te na deželi najebimo. (Ne zamerte mi malo izroz, samo tak pač toti zadevi pri nas rečemo.) Tiste dni okoli 25. novembra me je obiskala vsa tepla no mrzla zlohta iz mesta. Krucni fiks, to pred krotkin sma z Micoj enega gujdeka, ki mo po domače prolenk provimo, na drugi svet postala, pa so mi zaj po totih svetkih no obiskih še samo kosti ostale. Tudi v pivnici man je prečik navono polovkov. Vsi so mi rekli: »Ježeš, Lujzek kak maš ti dobro vino...« Resen je dobro tak, ke se ti srce odčali, že ga enih por kupie po guti spistiš, samo kručni pakel, toga pa niše ne ve, kak je treba celo leto po gorici škrompati, če šes, ke kaj yrose. Drgačik je pri moji familiji fse po storen. Moja ta stora je provi hišni policaj grotala no sen jas pri kočl še samo en bogi hlapček.

Zaj pa še te poglednimo, ke nan je napisal Franček iz Holoz:

SPOŠTOVONI LUJŠ!

Zodjič si mi v tvojen rezerviran kotl odgovora, ke ti naj dručič napisem pismo v haloiken guči. Veš lübi Lujš, če glih sen hoda v visoko šolo na Rodnen vrhi, kejko je nadmorska višina si nesen zapuna, pa ti moren povedati, ke se nesen niš preveč tote šprohe načičja. Pa tudi materin jezik, ki mo provimo slovenščina, se mi že od negda zapleta. Veš, vse naše šprohe so preveč komplirane, saj so sestovlene iz sa-

mih vejkih oblüh naših ta glovni gospodarskih — občinskih, republikških pa tudi zveznih šoferov, ki provijo, ke de začeli iz Holoz revščino pregajati. Za naše ceste je najboljšo ime »sma jama«, šole no štacüni so iz cajtov Marije Terezije, sodno drevje no privatne gorice vrag jemle, naši ta mliodi Haložani pa se setijo na vse štiri strani sveta.

Veš Lujš, letos sme bili čista za gvišno preprčani, ke smo dobili do septembra prve metre asfalta v Haloze — do Cirkulana na enem kuncu no do Vidma na drügen kuncu. Zabili so nan, ke moremo tudi sami neke penez feoj prispevati. Šforširali smo krajevni samoprispevek, zbrali izredne prispevke no čakali, čakali... Neftali smo enih por starih milijunkov no si mislili, ke mo se že za prozlik republike lahko pelali v Ptuj po lepi asfalti cestil. Iz fsega vküp neje nič grotalo. Se mati narova nas zajebovie, saj nega snega, ki bi nan cestne lukje doj zaštopfa.

Lujš, ti si, kak vidin, joko pameten dedec. Povej nan nekšno vrostvo no način, kak bi iz občinske blagajne pozirali kokšni dinar za Haloze. Lepo nan daj na to odgovor. Prosin te lepo, niš preveč občine ne zagovorjaj, rajši naš pametno potolaži.

Srčkano te pozdrova Franček iz Haloze.

AUF-RIKS FRANČEK!

Ne bodi no hujš, veš tak se pri nas v Priekliji pozdrovlamo. Namesto da bi si v roke segnoli, si s plenkami no gorčicami koleki dobro utro no lahko noč vošimo. Ne bi ti glih priporočla, ke bi te ker tak pozdrava.

No pa pojmda k stvorl. Pišeš, ke si hoda v visoko šolo na Rodnen vrhi. Pje, to pa je resen visoka šola, saj je na token bregl, ke se za koleno vješ, če gor greš. Načejla si joko tereasantno problematiko asfaltiraja cest v naši občini. Pje Franček, to pa tak zgleda, ke do si začeli Amerikanci pret na mesci ceste asfaltirati, kak mo se tote zadeve v ptujski občini resno lotili. Pišeš mi, naj niš preveč občine ne zagovorjaj. Veš tudi občina je ena joko boga krava molznica. To je, veš, eno toko ločno stvorje, ki ga nemreš nikol nafujtrati, na drugi storni pa bi radi bli, ke bi mela taužnt zizekov, ke bi jo lahko cecali vsi od zveze, republike, organizacij, drustev do občionov. Saj si vena duma gdo gleda kak je bilo, če je mela prasica več proseov, kak ji je zraslo zhekok. Tisti najbolj ta nasilni so bli sili no so druge kraj odmetovali...

Srečno no bote lepo pozdrovleni. Vaš Lujš.

Koristni nasveti

ZACIMBE

so sovražnice bakterij. Izkušnje pri pripravljanju hrane nas uče, da se nekatere močno začimljene jedi ne pokvarijo tako hitro kot iste jedi brez začimb. Ta izkušnja je ljudi, ki živijo v toplejših krajih naučila, da hrano močno začimljajo. Te praktične izkušnje so znanstveno raziskali. Dognali so, da so česen, klinčki, gorčica, redkev, hren in tako dalje, sovražniki škodljivih bakterij. Zdaj nam je razumljivo zakaj so imeli že stari rodovi vse našete začimbe za zdravilne.

horoskop horoskop horoskop horoskop

OVEN
od 21. marca
do 20. aprila

Prihajajo dnevi velikih pozornosti. Naperite vse moči vanje in ne ponujajte preveč. Trenutno na vse dogodke okoli vas reagirajo prehitro, navdili pa se bodo misliti drugače.

RAK
od 23. junija
do 22. julija

Cetudi ne gre vse tako kot želite in niste vedno najboljše volje, bo ljubezen vse poravnala. Ne bodite pa tako samozvestni in oholi. Ne živite sami, zato razmislite o tem.

TEHTNICA
od 23. sept.
do 22. oktobra

Se vam ne zdi, da ste že dolgo obljubljali? Konec je z izmišljanjem. Povejte kar jim gre, potem pa uberite svojo pot. Zanesite se na svoj instinkt, ki vas le redko pušči na cedilu.

KOZOROG
od 21. dec.
do 20. januar

V boju za obstoj se uveljavljate z vso možno eleganco, živahnostjo in sposobnostjo. Sreča tudi to pot ne bo stiskaska. Teden bo potekal po vaših željah, predvsem pa bodo prijazni z vami.

BIK
od 21. aprila
do 20. maja

Imate veliko znanstev in vam je uspeh zagotovljen. Videz pa velikokrat vara, tako pa se lahko pripeti tudi vam. Veliko naporov bo potrebno, da se boste postavili na lastne noge.

LEV
od 23. julija
do 22. avgusta

Se vedno vas vznemirja ne preveč uspeša preteklost. Stran s to mislijo. Cas je, da govorikam naredite konec. Če niste nikomur dolžni ničesar, ni treba biti niti sedaj.

SKORPIJON
od 23. oktobra
do 22. nov.

Pomemben dan za vas je četrtek. Spomnili se boste, da vaš položaj terja več odgovornosti. Preveč dela bi vam lahko škodilo, premalo pa polenilo. Verjemite, ogenj se bo sam pogasil.

VODNAR
od 21. januarja
do 20. februar

Oklevanje in omahovanje ne vodita nikamor. Navdušite se za kaj novega. Ne trmoglavite, kajti le tako boste lahko reševali vaše zapletene načrte. Zdravje bo odvisno od vremena.

DVOJČKA
od 21. maja
do 22. junija

Vaše težave izvirajo bolj iz zavisti kot iz česa drugega. Pomislite na svoje bližnje, ki vam želijo dobro. Pokazati boste morali kaj znate, zaslužek pa ne bo nič večji.

DEVICA
od 23. avgusta
do 22. sept.

Menda je pri vas že tako, da brez težav, ki si jih menda povzročate sami, ne gre nikamor. Vaše denarne zadeve niso v zavidičnem stanju, zato se napolnite še enkrat po primerno pomoč.

STRELEC
od 23. nov.
do 22. dec.

Nikakor ne smete povezovati poklicnih zadev z osebnimi. Bodo pripravljani, da bodo poskušali z vsemi metodami onemogočiti vaš vzpon. Ne skrbite, dovolj moči vam je še ostalo.

RIBI
od 21. februarja
do 20. marca

Bolj mislite na vašo prihodnost, zato utrdite vaš položaj v službi. Med svoje znance morate uvrstiti zanimive ljudi, s pomočjo katerih se boste izkopali iz težav.

RADIJSKI PROGRAM

NEDELJA, 13. decembra

6.00-8.00 Dobro jutro! — vmes ob 6.35 Poročila 6.30 Vremenska napoved — Informativna oddaja 6.50 Danes za vas 7.00 Poročila 7.20 Informativna oddaja 7.30 Za kmetijske proizvajalce 7.50 Informativna oddaja 8.00 Poročila — Radijski in TV spored 8.05 Radijska igra za otroke 8.51 Glasbena medigra 9.00 Poročila 9.05 Srečanje v studiu 14. 10.00 Poročila 10.05 Še pomnite, tovariši... 10.25 Pesni borbe in dela 10.40 EP 10.45-13.00 Poslušalci čestitajo — vmes ob 11.00-11.15 Poročila 11.50-12.00 Pogovor s poslušalci 12.00-12.10 Poročila 12.30 Poročila 12.35 Obvestila in zabavna glasba 13.30 Reportaža 13.50 Domači ansambli 14.00 Poročila 14.05 Vedri zvoki 14.30 Humoreska, tedna 14.50 Tipke in godala 15.00 Poročila 15.05-17.00 Športno popoldne — vmes ob 16.00 EP 17.00 Poročila 17.05 Iz opernega sveta 17.30 Radijska igra 18.31 Beethoven: Sonata št. 10 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Glasbene razglednice 19.30 Radijski dnevnik 20.00 »V nedeljo zvečer« 22.00 Poročila 22.20 Zapišite z nami 23.00 Poročila 23.05 Literarni nočnoturno 23.15 Jazz 24.00 Poročila.

Vsak dan razen v nedeljo:

4.30-8.00 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila 5.30 Danes za vas 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranji koledar 6.30 Informativna oddaja 6.50 Rekreacija 7.00 Poročila 7.15 Informativna oddaja 7.25 Radijski in TV spored 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila.

PONEDELJEK, 14. decembra

14.00 Poročila 14.10 Lahka glasba 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 EP 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Poje Ljutomerški oktet 16.00 Propagandni vrtljak 16.40 Iz operetnega sveta 17.00 Poročila 17.10 Glasbeno popoldne 18.00 Poročila 18.15 »Signal« 18.35 »Internac« 18.40 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel bratov Avsenik 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Stereofonni operni koncert 21.00 »Kdor prodre v bistvo moje umetnosti bo rešen bede...« 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.05 Literarni nočnoturno 23.15 Igrajo veliki orkestri 24.00 Poročila.

TOREK, 15. decembra

14.00 Vremenska napoved in poročila 14.10 »Moje svet je glasba« 14.30 Z orkestrom Caravelli 14.40 »Na poti s kitaro« 14.55 Ljubljanska banka 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Odskočna deska 16.00 Propagandni vrtljak 17.00 Poročila 17.10 Simfonični koncert 18.00 Poročila 18.15 V torek na svideh 18.45 Družba in čas 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Dorka Skobernet 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Prodajalna melodij 20.30 Radijska igra 21.30 Lahka glasba 22.00 Poročila 22.15 Portret skladatelja Olivera Messiaena 23.00 Poročila 23.05 Literarni nočnoturno 23.15 Popevke 24.00 Poročila.

SREDA, 16. decembra

14.00 Poročila 14.10 Koncertni valčki 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 EP 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Med uverturami 16.00 Propagandni vrtljak 16.40 Na obisku v studiu 17.00 Poročila 17.10 Jezikovni pogovori 17.25 Naša glasbena galerija 18.00 Poročila 18.15 Prizori iz Mascagnijeve »Cavallerie rusticane« 18.40 Naš razgovor 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Glasbene razglednice 19.30 Radijski dnevnik 20.00 »Glasbeni večeri RTV Ljubljana« — vmes v odmoru: »Kulturna kronika« 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.15 Popevke 24.00 Poročila.

ČETRTEK, 17. decembra

14.00 Poročila 14.10 »Pesem iz mladih grl« 14.30 Jazz 14.45 »Memurčki« 14.55 Kreditna banka Maribor in Ptuj 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo

15.40 Koncert zbora »Temečko Nenkov« iz Bolgarije 16.00 Propagandni vrtljak 16.40 Zabavna glasba 17.00 Poročila 17.10 Operni koncert 18.00 Poročila 18.15 Iz kasadne produkcije RTV Ljubljana 18.30 Popevke 18.45 Kulturni globus 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Iron Stars 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Domače pesmi 21.00 Literarni večer 21.40 Glasbeni nočnoturno 22.00 Poročila 22.15 Iz jugoslovanskih baletnih opusov 23.00 V gosteh pri tujih radijskih postajah 23.30 Popevke 24.00 Poročila.

PETEK, 18. decembra

14.00 Poročila 14.10 Skladbe za mladino 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 EP 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Napotki za turiste 15.35 Glasbeni intermezzo 15.40 Weber: Koncertna skladba za klavir in orkester 16.00 Propagandni vrtljak 16.40 »Rad imam glasbo« 17.00 Poročila 17.10 Clovek in zdravje 17.20 Po željah poslušalcev 18.00 Poročila 18.15 Iz Beethovenovih poznejših del 18.50 Ogledalo časa 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Beneški fantje 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 25 let komornega zbora RTV Ljubljana 20.30 »Top-pops 13« 21.15 Oddaja o pomorskih 22.00 Poročila 22.15 Iz logov domačih 23.00 Poročila 23.05 Literarni nočnoturno 23.15 Jazz 24.00 Poročila.

SOBOTA, 19. decembra

13.15 Zabavna glasba 13.30 Priporočajo vam... 14.00 Poročila 14.10 Glasbena pravljica 14.30 Po domače 14.55 Kreditna banka Celje 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Poje sopranistka Mirella Freni 16.00 Propagandni vrtljak 16.40 Ob isti uri 17.00 Poročila 17.10 Gremo v kino 17.50 Bele vrane 18.00 Poročila 18.15 Odmevi iz slovanskih dežel 18.45 S knjižnega trga 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Mihe Dovžana 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 »Nove melodije« 21.15 Zabavna glasba 22.00 Poročila 22.20 Oddaja za izseljenke 23.00 Poročila 23.05-01.00 S pesmijo in plesom v novi teden — vmes ob 24.00 Poročila 01.00 Poročila.

NEPRIMERNA HITROST

V soboto 28. 11. 1970 se je ob 23. uri in 15 minut pripetila v vasi Libanje pri hiši številka 1 na cesti drugega reda, prometna nesreča zaradi neprimerne hitrosti. Pri nesreči je bil lažje poškodovan Jože Ozmeč, sopotnik Ljubo Lukič pa ima verjetno poškodovano hrbtenico.

Voznik Jože Ozmeč (28) iz Male vasi pri Grosuplju se je peljal s svojim osebnim avtomobilom znamke »Fiat-zastava 1300«, reg. št. LJ 590-29, v katerem je imel sopotnika Ljubota Lukiča (29) iz Ljubljane, iz Ivanjkovec proti Ormožu. Ko je pripeljal v desni blagi pregledni ovinek, je zaradi neprimerne hitrosti zapeljal na levo bankino, nato v obcestni jarek, po katerem je nekaj časa vozil, nato pa se s prvim delom zalezel v breg — oziroma nasip bankine tako, da se je vozilo prevrnilo na streho in nato nazaj na kolesa. Pri trčenju v nasip je sopotnika Lukiča vrglo skozi odprtino vetrobranske šipe 15 metrov naprej v smeri vožnje, nakar je obležal na cesti. Oba ponesrečenca so prepeljali v ptujsko bolnišnico.

Na vozilu je za 10.000 dinarjev materialne škode.

-FK-

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega in skrbnega moža, očeta, tasta, sina, brata, strica in dedka

Avgusta Ileca

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so ga spremljali na njegovi prerani zadnji poti, mu darovali vence in cvetje in nam izrazili sožalje.

Posebna zahvala davčni upravi Skupščine občine Ptuj, Osnovni organizaciji ZK IV. terena, govornikom za poslovilne besede, godbi na pihala Svobode Ptuj, sosedom in vsem, ki so sočustvovali z nami ob tej bridki in nenadomestljivi izgubi.

Ptuj, 8. decembra 1970.

Zalujoči: žena, hčerke, zeta, vnukinja, mama, bratje in sestre ter drugo soročstvo.

PTUJSKA OSEBNA KRONIKA

RODILE SO: Silva Anžel, Pristava 45 — Borisa; Dragica Gorkovič, Slovenja vas 32 — Stefco; Franciška Rajh, Zerovinci 27 — Stojana; Julijana Ekart, Zlatoličje 122 — Alfreda; Matilda Lovrenčič, Čojzova pot n. b. — dečka; Hedvika Korosec, Kovčeva vas 21 — deklico; Dragica Polanec, Trubarjevo naselje 3/IX. — Matejo; Marija Arnuš, Gomila 2 — Ivana; Elizabeta Zajc, Bukovec 87 — Heleno; Marija Krajc, Grdina 18 — Marjano; Ljubica Vuradin, Zg. Hajdina 24 — Nevenko; Marija Požgan, Hajdoše 82 — Emilia; Marija Jus, Zetale 95 — Marijo; Marjeta Mikša, Dornava 86 — Franca; Ivana Ficjan, Sp. Velovlak 38 — Franca; Veronika Brečko, Budina 69 — Davorina; Jožefa Gojčič, Draženec 84 — Daniela; Majda Kolmančič, Miklošičeva 2 — Damjana; Elizabeta Golerač, Gorick 32 — Stanka; Terezija Medik, Frankovci 45 — deklico; Ivanka Seruga, Ivanjkovec — Marjana; Marija Tobias, Moškanjel 70 — Zdenko; Terezija Behran, Tiboleci 15 — Sandija; Marija Hebar, Osluševci 31 — Martino; Marija Goričan, Pobrežje 84 — deklico; Gabriela Vrablić, Ljubljana, Linhartova 51 — Andreja; Antonija Mlakar, Vintarovec 43 — deklico; Marijana Rozman, Ciril-Metodov drevored — Petro; Vida Kamljeno-vič, Kidričevo 9 — Aljoša; Ivana Robižič, Vaše 12, Ljubljana-Siška — Boštjana; Marta Vajda, Mihovci 47/a — dečka; Smljana Gojkošek, Mariborska 82 — Nevenko.

POROKE: Alojz Zelenik, Markovec 14, in Marija Vrablić, Nova vas pri Ptuj 92; Marjan Zalar, Krambergerjeva pot 1, in Marjana Tomažič, Krambergerjevo naselje; Janez Mohorko, Zlatoličje 42, in Marijana Krajnc, Sp. Hajdina 16; Bogomir Letnik, Zg. Partinje 74, in Danica Majcen, Makedonska 18, Maribor; Alojz Bezjak, Markovec 18, in Slavica Holski, Sp. Velovlak 14; Arnold Paulinič, Miklošičeva 1, in Aleksandra Dobljekar, Kidričevo 22; Anton Babič, Miklavž 48, pri Mariboru, in Marija Kiselak, Gercija vas 46; Ivan Kekec, Nova vas pri Ptuj 72, in Ana Ljubec, Markovec 93; Vincenc Medved, Cirkevce 71, in Jožeta Krajnc, Budina 60; Jožef Majcen, Mezgovci 73, in Anica Golob, Podvinci 23; Blaž Vnuč, Znidarjevo nabrežje 5, in Slobodanka Gošnjak, Znidarjevo nabrežje 5; Franc Curin, Lackova 5, in Katarina Bajs, Lackova št. 5; Stanko Kornar, Zapečja

vas 59, in Marija Medved, Zapečja vas 56; Karl Vrščič, Nova vas pri Ptuj 30/d, in Justa Zivko, Nova vas pri Ptuj 30/d.

UMRLI SO: Jakob Horvat, Džurmanec 62, roj. 1899, umrl 25. 11. 1970; Franc Muster, Prešernova 24, roj. 1890, umrl 27. 11. 1970; Avgust Ileč, Potrčeva 6, roj. 1919, umrl 30. 11. 1970; Rozalija Petrovič, Kidričevo 24, roj. 1921, umrla 30. 11. 1970; Julijana Meško, Vel. Nedelja 16, roj. 1893, umrla 30. 11. 1970; Roza Marinič, Sp. Hajdina 29, roj. 1891, umrla 5. 12. 1970; Jožef Zorjan, Kog 50, roj. 1893, umrl 5. 12. 1970.

Šah

BOHAK PRVI

Šahovsko društvo Ptuj je priredilo mesečni šahovski brzoturnir, ki se ga je udeležilo 12 tekmovalcev.

Premično je zmagal Bohak, preseneča pa slabša uvrstitev Podkrajška. Vrstni red je naslednji: Bohak 10 točk, Seruga 8,5, Majcenovič, Sedlašek, Zupančič 8, Podkrajšek 6 itd.

Organizacija tekmovalja je bila prav dobra.

Odprto prvenstvo Vidma v šahu

Marljivi šahovski delavci v Vidmu pri Ptuj 92 so v nedeljo organizirali velik šahovski brzoturnir za pokal Vidma, ki se ga je udeležilo 19 šahistov iz Maribora, Ptuj, Slovenske Bistrice, Kidričevega in domačinov. Po turnirskih borbah je postal prvak in osvojil lep pokal Žagar iz Maribora, pred lanskoletnim, zmagovalcem Bohakom, ki je tokrat skupno s Podkrajškom zasedel 2.—3. mesto.

Končno stanje je naslednje: Žagar (Marb) 15,5 točke, Bohak in Podkrajšek (oba Ptuj) 15, Šošter (Slov. Bistrica) 13,5, Sorčnik (Sl. B.) 13, prof. Čič (Ptuj) 12,5, Pernat (Ptuj) in Šošter (Slov. B.)

11, Sedlašek V. in Fijan (Pt) 9,5, Seruga V. 9, Zupančič (Kidrič) 8,5, Bakšič (Sl. B.) 7,5, Mayr in Rojic (oba Ptuj) 5,5, Lah V. 4,5, Selinšek (Pt) 2,5, Vrablić (Pt) 2, Merc (V) 0,5 točke.

Domačinom gre vse priznanje za organizacijo tekmovanja, ki je bilo odlično pripravljeno.

Zahvala pa gre trg podjetju Merkator in alk. ind. Petovio, ki sta prispevali darila, kakor tudi šahovskemu društvu Ptuj, ki je poklonil prhodni pokal.

Koristni nasvet

PEČENKA

je okusnejša, če dobro se-sekljane kosti s pečenko vred v kozlici dobro pokuhamo in s to vročo juho večkrat polijemo meso. Kost! kuhamo precej dolgo, da se čim bolj izlužijo. Mesa in zrezkov, ki jih pečemo, ne prebadamo, da ne odteče dragoceni sok. Ne dodajajmo jim hladnih masčob.

MALI OGLASI

ZARADI BOLEZNI prodam ali dam v najem avto »scept« prekuken. Naslov v upravi.

DVOSOBNO STANOVANJE v Prešernovi ulici menjam za enako. Naslov v upravi.

50 AROV GOZDA s stavbnim prostorom ob glavni cesti Podvinci—Velovlak prodam. Zglaste se v Podvinci 47.

UGODNO PRODAJ nov električni štedilnik. Naslov v upravi.

GOSPODINSKO POMOČNICO z znanjem kuhe in drugih gospodinskih del iščem za vsak dan razen nedelje od 7. do 15. ure. Nastop lahko takoj. Plača po dogovoru. Ponudbe na Malešič, Trubarjevo naselje 6/1.

PROSTOR za lokal, obrt ali skladišče oddam. Marija Rižnar, Rajčeva 5.

ODDAM dve opremljeni sobi s posebnim vzhodom. Naslov v upravi.

SKORAJ NOV električni štedilnik »gorenje«, kuhinjsko mizo in štiri stole ugodno prodam. Galun, Ciril-Metodov drevored, novi blok, srednji vhod.

SPREJMEM deklo za pomoč v gostilni ali vajenko. Premzl, Starše 30.

SAMSKI USLUZBENEK išče opremljeno sobo v Ptuj. Naslov v upravi.

USNEN MOŠKI PLAŠČ za večjo in močno postavbo, rjave barve, skoraj nov, prodam. Jasna Toplak, Cesta Olge Meglič 21, Ptuj.

VEČ GRADBENIH PARCEL za vikend prodam v Krčevini pri Ptuj. Naslov v upravi.

1650 NOVIH cementnih strešnikov prodam. Podvinci 131, Ptuj.

ISCEM SOBO s posebnim vzhodom v Ptuj. Ivan Arkenič, Mejna c. 12, Ptuj.

VEČ PURANOV velike pasme za zakol ali rezo različne velikosti prodam. Jože Lovrenčič, Rogoznica 60/a, Ptuj.

Tednik, vaš list